

ตารางเปรียบเทียบ

ที่เสนอพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.
ที่เสนอพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการบริหารวิสามัญสถานการณ์ฉุกเฉินทางชาติ

<p>พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๖๖</p> <p>(ฉบับที่ ๖๖) เป็นที่พิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ฉบับที่ ๖๖</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๖๖ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p> <p>ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบ พระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มี บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบัญญัติ แห่งกฎหมาย</p> <p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ตราขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๓๐ (๙) และมาตรา ๑๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้ มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยกำหนด ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในศาลฎีกา และกำหนดวิธีพิจารณาพิพากษาและ การอุทธรณ์คำพิพากษาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง รวมทั้งการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งในคดี จึงมีความจำเป็นต้องจำกัดสิทธิและ เสรีภาพของบุคคลในชีวิตและร่างกาย และสิทธิ ในทรัพย์สิน ทั้งนี้ การตราพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้เป็นไปโดยสอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติ ไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญด้วยแล้ว</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สถานะนิติบัญญัติแห่งชาติ)</p> <p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มี บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและ เสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบัญญัติ แห่งกฎหมาย</p> <p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ตราขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๓๐ (๙) และมาตรา ๑๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้ มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยกำหนดให้ มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา และเหตุผลและควมจำเป็นในการจำกัดสิทธิและ เสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ เพื่อกำหนดวิธีพิจารณาพิพากษาและการ อุทธรณ์คำพิพากษาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง รวมทั้งการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือ คำสั่งในคดี ให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และ รวดเร็ว อันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ จึงมีความ จำเป็นต้องจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในชีวิต</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>
---	--	---

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติซึ่งกรมการวิสามัญฯ (สถานะติบัญญัติแห่งชาติ)</p> <p>และร่างกาย และสิทธิในทรัพย์สิน ทั้งนี้ ซึ่งการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เป็นไปโดยสอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญด้วยแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการถอดอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการถอดอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการถอดอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการถอดอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p style="text-align: center;">ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการถอดอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการถอดอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการถอดอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐</p>	<p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการถอดอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการถอดอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p style="text-align: center;">ไม่มีการแก้ไข</p> <p style="text-align: center;">มีการแก้ไข</p> <p>เพิ่มความจำเป็น (๓) เพื่อยกเลิกประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการถอดอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขั้น ขบวนการกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่ข้อความแสดงไว้เป็นอย่างอื่น “ศาล” หมายความว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้พิพากษาที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“ประธาน ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>(๒) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๐ (๓) ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ เรื่อง ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มีผลใช้บังคับต่อไป ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่ข้อความแสดงไว้เป็นอย่างอื่น “ศาล” หมายความว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้พิพากษาที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“ประธาน ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตาม</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>แก้ไขนิยามคำว่า ศาล เพื่อให้เกิดการสับสนเรื่องอำนาจของผู้พิพากษา และการใช้อำนาจของศาล ตาม พรป. นี้อยู่ในลักษณะขององค์คณะผู้พิพากษา ส่วนการตีนิยามคำว่า ประธาน ป.ป.ช. ออก เพราะใน ร่าง พ.ร.ป. นี้ไม่มีการใช้คำว่า ประธาน ป.ป.ช. ในที่แห่งใดอีก</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติชนบทกรรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>“กรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“คณะผู้ได้ส่วนอิสระ” หมายความว่า คณะบุคคล ซึ่งประธานศาลฎีกาแต่งตั้ง เพื่อทำหน้าที่ได้ส่วนหาข้อเท็จจริงและทำความเห็นในกรณีที่มีการกล่าวหากรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“กรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“คณะผู้ได้ส่วนอิสระ” หมายความว่า คณะบุคคล ซึ่งประธานศาลฎีกาแต่งตั้ง เพื่อทำหน้าที่ได้ส่วนหาข้อเท็จจริงและทำความเห็นในกรณีที่มีการกล่าวหากรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๕ นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใช้บังคับ ห้ามนำให้ศาลอื่นนอกจากศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้พิจารณาพิพากษา</p> <p>มาตรา ๖ การพิจารณาคดีให้ใช้ระบบไต่สวน โดยให้ศาลมีอำนาจค้นหาความจริงไม่ว่าจะเป็นคดีหรือเป็นโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ และในการวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริง ให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานได้ทุกประเภท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติห้ามรับฟังไว้โดยเฉพาะไม่ว่าการนำสืบพยานหลักฐานนั้นจะมีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากขั้นตอน วิธีการ หรือกรอบเวลา</p>	<p>มาตรา ๕ นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใช้บังคับ ห้ามนำให้ศาลอื่นนอกจากศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้พิจารณาพิพากษา</p> <p>มาตรา ๖ การพิจารณาคดีให้ใช้ระบบไต่สวนโดยให้ศาลมีอำนาจค้นหาความจริงไม่ว่าจะเป็นคดีหรือ</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>แก้ไขมาตรา ๖ ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของศาล ไม่ให้ผู้คุมหรือเคร่งครัดมากเกินไป ในขณะเดียวกันก็ยังคงเจตนาของ กรธ. ที่ต้องการ</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ที่กฎหมายกำหนดไว้ ถ้าศาลได้ให้ออกสภาคู่กรณี ฝ่ายอื่นในการนำสืบพยานหลักฐานทั้งกลางแล้ว ก็ให้ศาลรับฟังได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้นในคดีนั้น</p> <p>การพิจารณาของศาลต้องเป็นไปโดยรวดเร็วตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ทั้งนี้ โดยยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือของคณะผู้ไต่สวนอิสระ แล้วแต่กรณี เป็นหลักในการพิจารณา แต่ศาลอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ ศาลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจนขอให้ศาลอื่น พนักงานสอบสวน หน่วยงานอื่นของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้</p> <p>ศาลมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมายในการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของศาล ที่มีใช้การพิจารณาหรือพิพากษาคดีได้</p>	<p>เป็นโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ และในการวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริง ให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานได้ทุกประเภท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติห้ามรับฟังไว้โดยเฉพาะ ไม่แม้ว่าการนำสืบไต่สวนพยานหลักฐานนั้นจะมีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากขั้นตอน วิธีการ หรือกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ถ้าศาลได้ให้ออกสภาคู่กรณีฝ่ายอื่นคู่ความไม่เป็นการนำสืบไต่สวนคดีแล้ว พยานหลักฐานหลักทั้งนี้แล้ว ก็ให้ศาลรับฟังได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้นในคดีนั้น ทั้งนี้ ตามแนวทางและวิธีพิจารณาข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p> <p>การพิจารณาของศาลต้องเป็นไปโดยรวดเร็วตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ทั้งนี้ โดยยึดนำสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือของคณะผู้ไต่สวนอิสระ แล้วแต่กรณี เป็นหลักในการพิจารณา และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม แต่ให้ศาลอาจมีอำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ ศาลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจนขอให้ศาลอื่น พนักงานสอบสวน</p>	<p>แสดงให้เห็นถึงลักษณะของระบบไต่สวน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>บททั่วไป</p> <p>มาตรา ๙ ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานศาลฎีกาแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาจำนวนตามที่เห็นสมควร เป็นผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกาเพื่อปฏิบัติงานที่จำเป็นในระหว่างที่ยังไม่มีองค์คณะผู้พิพากษามาตรา ๑๑ สำหรับคดีใดคดีหนึ่ง</p>	<p>นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระบวนพิจารณาในศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>หมวด ๑ บททั่วไป</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๐ ศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเฉพาะตามบทบัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจ</p>	<p>มาตรา ๙ ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานศาลฎีกาแต่งตั้งผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสในซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาจำนวนตามที่เห็นสมควร เป็นผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกาเพื่อปฏิบัติงานที่จำเป็นในระหว่างที่ยังไม่มีองค์คณะ</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติมโดยนำคุณสมบัติของผู้พิพากษาที่จะเป็นองค์คณะตามมาตรา ๑๑ มาใช้กับผู้พิพากษาประจำแผนกด้วย ส่วนถ้อยคำที่ได้นำถ้อยคำตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๕ มาใช้</p>

<p>พระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม มีการแก้ไข</p>
<p>ข้อตกลงบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p> <p>(๒) คดีที่คณะผู้ตุ่สวนอิสระเห็นว่ากรรมการ ป.ป.ช. มีพฤติการณ์ร้ายรอยผิดปกติ หจจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p> <p>(๓) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาบุคคลอื่น ซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๑) และ (๒) เป็นตัวการ ผู้ชี้ หรือ ผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญาตาม (๑) หรือ (๒) รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตาม (๑) หรือ (๒) เพื่อจูงใจ</p> <p>ให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำ อันมิชอบด้วยหน้าที่</p> <p>(๔) คดีที่บุคคลตาม (๑) จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน อันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มา แห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน</p>	<p>ผู้พิพากษามาตรา ๑๑ สำหรับคดีใดคดีหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๐ ศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาว่าผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองเฉพาะตามบทบัญญัติไว้ในกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งใน องค์กรอิสระหรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจ ข้อตกลงบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p> <p>(๒) คดีที่คณะผู้ตุ่สวนอิสระเห็นว่ากรรมการ ป.ป.ช. มีพฤติการณ์ร้ายรอยผิดปกติ หจจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p> <p>(๓) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาบุคคลอื่น ซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๑) และ (๒) เป็นตัวการ ผู้ชี้ หรือ ผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญาตาม (๑) หรือ (๒) รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตาม (๑) หรือ (๒) เพื่อจูงใจ</p> <p>ให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำ</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติม (๕) เนื่องจากตามมาตรา ๑๐ (๔) เดิม ยังไม่ชัดเจนว่าการดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช. ในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจะอยู่ใน อำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกาแผนก คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ มีเพียงมาตรา ๕๖ ที่บัญญัติรองรับไว้ ส่วนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. นั้น ต้องกำหนดไว้ด้วย เนื่องจากให้อยู่ใน อำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองด้วย</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติชนกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๑ เมื่อมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้ประธานศาลฎีกาเรียกประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยเร็ว เพื่อเลือกผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาจำนวนเก้าคน เป็นองค์คณะผู้พิพากษา โดยให้เลือกเป็นรายคดี</p> <p>ในกรณีมีเหตุสมควร ผู้พิพากษาคณะใดอาจขอถอนตัวจากการได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาได้ โดยให้แถลงต่อที่ประชุมใหญ่ก่อนการลงคะแนน และให้ที่ประชุมใหญ่ลงมติว่าจะให้มีการถอนตัวหรือไม่มีมติของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นที่สิ้นสุด</p> <p>การเลือกองค์คณะผู้พิพากษาแต่ละคดีให้ใช้วิธีการลงคะแนนลับ ให้ผู้พิพากษาซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนที่จะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาสำหรับคดี ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับใด อันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนดังกล่าว ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก ผู้พิพากษาซึ่งได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษา มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวจะ</p>	<p>อันมีขอบข่ายหน้าที่ (๔) คดีที่บุคคลตาม (๑) หรือกรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง ใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน</p> <p>มาตรา ๑๑ เมื่อมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้ประธานศาลฎีกาเรียกประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยเร็ว เพื่อเลือกผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาจำนวนเก้าคน เป็นองค์คณะผู้พิพากษา โดยให้เลือกเป็นรายคดี</p> <p>ในกรณีมีเหตุสมควร ผู้พิพากษาคณะใดอาจขอถอนตัวจากการได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาได้ โดยให้แถลงต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาก่อนการลงคะแนน และให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาลงมติว่าจะให้มีการถอนตัวหรือไม่มีมติของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้เป็นที่สิ้นสุด</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- เพิ่มคำว่า ศาลฎีกา เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าที่ประชุมนี้หมายถึงที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และให้สอดคล้องกับความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑ และ มาตราอื่น ๆ คือ ใช้ให้เหมือนกัน</p> <p>- ส่วนคำว่า “เก้าคน” เป็นไปตามร่างเดิมที่ศาลยุติธรรมเสนอมา และยังคงความชัดเจนกว่าถ้อยคำตามร่างเดิมของ ก.ร.ช. ที่ใช้คำว่า องค์คณะพิจารณาพิพากษา</p> <p>- ส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคห้า และเพิ่มความ เป็นวรรคหก นั้นเป็นไปเพื่อแยกกรณีการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ขององค์คณะผู้พิพากษา ออกเป็นกรณีถาวร และกรณีชั่วคราวในวันนัดให้</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติ (คณะกรรมาการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>สิ้นสุดหน้าที่และอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และระหว่างการบริหารภาพภาคคีตินั้น ห้ามมิให้สมัครรับผู้พิพากษาผู้หนึ่งไปทำงานที่นอกศาลฎีกา</p> <p>ในกรณีที่ผู้พิพากษาใดในองค์คณะพ้นจากหน้าที่ตามมาตรา ๑๒ หรือมีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอันมิอาจกล่าวอ้างได้ทำให้ผู้พิพากษาผู้หนึ่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ให้ถือว่าผู้พิพากษาเก่าที่มีอยู่เป็นองค์คณะผู้พิพากษาต่อไปได้ เว้นแต่ผู้พิพากษาในองค์คณะเหลือไม่ถึงเจ็ดคน ในกรณีนี้ผู้พิพากษาในองค์คณะเหลือไม่ถึงเจ็ดคน หรือในกรณีที่ประธานศาลฎีกาเห็นเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ดำเนินการเลือกผู้พิพากษาเข้ามาแทนที่ให้ครบจำนวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง โดยผู้พิพากษาซึ่งได้รับเลือกนั้น ให้มีอำนาจเช่นเดียวกับผู้พิพากษาอื่นในองค์คณะที่เข้ามาแทนที่ และสามารถตรวจสำนวนและลงลายมือชื่อในคำพิพากษาได้</p> <p>การเปลี่ยนแปลงสถานะของผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาไปเป็นผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกา ไม่กระทบกระเทือนถึงการที่ผู้หนึ่งจะปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์คณะผู้พิพากษาต่อไป</p>	<p>การเลือกองค์คณะผู้พิพากษาแต่ละคดีให้เข้าวิธีการลงคะแนนลับ ให้ผู้พิพากษาซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนที่จะเป็นองค์คณะพิพากษาพิพากษาฎีกาขึ้นเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาสำหรับคดี ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในระดับใดอันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนดังกล่าว ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก</p> <p>ผู้พิพากษาซึ่งได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษามหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาคดีพิพากษาจากเขาจะสิ้นสุดหน้าที่และอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และระหว่างการบริหารภาพภาคคีตินั้น ห้ามมิให้สมัครรับผู้พิพากษาผู้หนึ่งไปทำงานที่นอกศาลฎีกา</p> <p>ในกรณีที่ผู้พิพากษาใดในองค์คณะผู้พิพากษาพ้นจากหน้าที่ตามมาตรา ๑๒ หรือมีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอันมิอาจกล่าวอ้างได้ทำให้ผู้พิพากษาผู้หนึ่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ให้ถือว่าผู้พิพากษาเก่าที่มีอยู่เป็นองค์คณะผู้พิพากษาต่อไปได้ เว้นแต่ผู้พิพากษาในองค์คณะเหลือไม่ถึงเจ็ดคน ในกรณีนี้ผู้พิพากษาในองค์คณะเหลือไม่ถึงเจ็ดคน หรือในกรณีที่ประธานศาลฎีกาเห็นเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p>	<p>ชัดเจน และยังเป็นภาระแก่ขบวนการผู้พิพากษาในองค์คณะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ชั่วคราวในวันนัดด้วย</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ผู้พิพากษาซึ่งร่วมประชุมใหญ่ตามวรรคหนึ่ง องค์คณะผู้พิพากษาซึ่งได้รับเลือกในการประชุมดังกล่าว ตลอดจนบุคคลซึ่งองค์คณะผู้พิพากษามอบหมายให้ ปฏิบัติหน้าที่ที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม หรือค่าตอบแทน แล้วแต่กรณี ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหาร ศาลยุติธรรมกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๒ ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษา ย่อมพ้นหน้าที่ในคดีเมื่อ</p> <p>(๑) พ้นจากการเป็นข้าราชการตุลาการ</p>	<p>ให้ดำเนินการเลือกผู้พิพากษาเข้ามาแทนที่ให้ครบจำนวน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง โดยผู้พิพากษา ซึ่งได้รับเลือกนั้น ให้มีอำนาจเช่นเดียวกับผู้พิพากษาอื่น ในองค์คณะผู้พิพากษาที่ตนเข้าแทนที่ และสามารถ มีอำนาจตรวจสำนวน ทำความเห็นในกรณีวินิจฉัยคดี และลงลายมือชื่อในคำสั่งที่เป็นกราววินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือ คำพิพากษาได้</p> <p>ในกรณีมีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอันมีอาจ กว้างขวางได้ทำให้ผู้พิพากษาคณะใดในองค์คณะผู้พิพากษา ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในวันนั้นได้เป็นการชั่วคราว และผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาคณะที่เหลือไม่น้อยกว่า เจ็ดคน ให้ถือว่าผู้พิพากษาเท่าที่มีอยู่เป็นองค์คณะ ผู้พิพากษาพิจารณาคดีต่อไปได้ เว้นแต่การที่คำสั่งที่เป็น กราววินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือคำพิพากษา</p> <p>การเปลี่ยนแปลงสถานะของผู้พิพากษาในศาล ฎีกาซึ่งได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาไปเป็น ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกา ไม่กระทบกระเทือนถึง การที่ผู้นั้นจะปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์คณะผู้พิพากษาต่อไป</p> <p>ผู้พิพากษาซึ่งร่วมประชุมใหญ่ศาลฎีกาตาม วรรคหนึ่ง องค์คณะผู้พิพากษาซึ่งได้รับเลือกในการ ประชุมดังกล่าว ตลอดจนบุคคลซึ่งองค์คณะผู้พิพากษา มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม</p>	

<p>พระราชบัญญัติ พระราชนิพนธ์ (คณะกรรมาการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๒) ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เป ดำรงตำแหน่งที่ศาลอื่น (๓) ถอนตัวเนื่องจากการคัดค้านผู้พิพากษา และองค์คณะผู้พิพากษามีคำสั่งยอมรับตามคำคัดค้าน ในมาตรา ๑๓ (๔) เมื่อได้รับอนุญาตจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ให้ถอนตัวได้ กรณีมีเหตุสมควร</p>	<p>หรือคำตอบแทน แล้วแต่กรณี ตามระเบียบที่คณะ กรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด มาตรา ๑๒ ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษา ยอมพ้นหน้าที่ในคดีเมื่อ (๑) พ้นจากการเป็นข้าราชการตุลาการ (๒) ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เป ดำรงตำแหน่งที่ศาลอื่น (๓) ถอนตัวเนื่องจากการคัดค้านผู้พิพากษา และองค์คณะผู้พิพากษามีคำสั่งยอมรับตามคำคัดค้าน ในมาตรา ๑๓ (๔) เมื่อมีเหตุสมควรและได้รับอนุญาตจาก ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้ถอนตัวได้ กรณีมีเหตุสมควร</p>	<p>มีการแก้ไข - กรณีแก้ไข (๔) เป็นเรื่องการเรียงร้อยคำให้ เหมาะสม อ่านเข้าใจง่ายมากกว่า</p>
<p>มาตรา ๑๓ หากคู่ความฝ่ายใดประสงค์จะ คัดค้านผู้พิพากษาคณะใดซึ่งได้รับเลือกเป็นผู้พิพากษา ในองค์คณะผู้พิพากษา เนื่องจากมีเหตุอันจะคัดค้าน ผู้พิพากษาได้ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลก่อนเริ่มการไต่สวน พยานหลักฐาน ในกรณีนี้ ให้องค์คณะผู้พิพากษาได้ส่วน ตามความเห็นสมควรแล้วมีคำสั่งยอมรับหรือยกคำคัดค้าน คำสั่งนี้เป็นที่สุด และให้วางทบัญญัติว่าด้วยการคัดค้าน ผู้พิพากษาคณะประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม การคัดค้านผู้พิพากษาคณะกระทำมิได้ หากได้เริ่ม การไต่สวนพยานหลักฐานไปแล้ว เว้นแต่ผู้คัดค้านสามารถ แสดงต่อศาลได้ว่าเหตุสมควรที่ห้ามไม่สามรถคัดค้าน ได้ก่อนนั้น</p>	<p>มาตรา ๑๓ หากคู่ความฝ่ายใดประสงค์จะ คัดค้านผู้พิพากษาคณะใดซึ่งได้รับเลือกเป็นผู้พิพากษา ในองค์คณะผู้พิพากษา เนื่องจากมีเหตุอันจะคัดค้าน ผู้พิพากษาได้ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลก่อนเริ่มการไต่สวน พยานหลักฐาน ในกรณีนี้ ให้องค์คณะผู้พิพากษาได้ส่วน ตามความเห็นสมควรแล้วมีคำสั่งยอมรับหรือยกคำคัดค้าน คำสั่งนี้เป็นที่สุด และให้วางทบัญญัติว่าด้วยการคัดค้าน ผู้พิพากษาคณะประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติชนกรรมสิทธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๔ เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น ให้ผู้พิพากษาซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในการลงคะแนนตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม เป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน</p> <p>ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนมีอำนาจดำเนินการตามมติขององค์คณะผู้พิพากษาและเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาอีกสองคน มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ที่มีได้เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้ศาลดำเนินการพิจารณาไต่สวนพยานหลักฐานต่อเนื่องติดต่อกันไปจนกว่าจะเสร็จ การพิจารณา เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอื่น อันมีอาจกล่าวได้ว่า</p> <p>มาตรา ๑๖ ถ้าอัยการสูงสุด หรือคณะกรรมากรป.ป.ช. รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่อาจต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาไต่สวนในภายหลัง บุคคลดังกล่าวอาจยื่นคำร้อง</p>	<p>มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>การคัดค้านผู้พิพากษาจะกระทำมิได้ หากได้เริ่มการไต่สวนพยานหลักฐานไปแล้ว เว้นแต่ผู้คัดค้านสามารถแสดงต่อศาลได้ว่ามีเหตุสมควรที่ทำให้ไม่สามารถคัดค้านได้ก่อนนั้น</p> <p>มาตรา ๑๔ เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น ให้ผู้พิพากษาซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในการลงคะแนนตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม เป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน <u>ให้องค์คณะผู้พิพากษาเลือกผู้พิพากษาคณะหนึ่งไม่จำกัดจำนวน</u></p> <p>ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนมีอำนาจดำเนินการตามมติขององค์คณะผู้พิพากษาและเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาอีกสองคน มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ที่มีได้เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้ศาลดำเนินการพิจารณาไต่สวนพยานหลักฐานต่อเนื่องติดต่อกันไปจนกว่าจะเสร็จ การพิจารณา เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอื่น อันมีอาจกล่าวได้ว่า</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขวรรคหนึ่ง โดยนำวิธีการเลือกผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนตามกฎหมายเดิม (พ.ร.บ. ปี ๕๒) มาใช้น่าจะเหมาะสมที่สุด อาจมีผลทำให้เกิดกรณีมีผู้ได้รับคะแนนสูงสุด อาจมีผลทำให้เกิดการมีบุคคลใดกระทำการจงใจให้เลือกหรือไม่ให้เลือกผู้พิพากษาคณะใดเป็นเจ้าของสำนวน</p> <p>ซึ่งการใช้วิธีให้องค์คณะผู้พิพากษาเลือกกันเอง ผู้พิพากษาจะพิจารณาจากความเหมาะสม ความรู้ความสามารถ และในหลายเรื่องประกอบกัน</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขบวนการวิสามัญ (สถานะบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ต่อศาลขอให้มีคำสั่งไต่สวนพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ ในการที่มีคำร้องตามวรรคหนึ่งก่อน อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้อง ให้ผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองในศาลฎีกาตามมาตรา ๘ เป็นผู้พิจารณา ทั้งนี้ พยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนพยานหลักฐาน ดังกล่าวให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้</p>	<p>มาตรา ๑๖ ถ้าอัยการสูงสุด หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีเกรงว่าพยานหลักฐาน ที่อาจต้องอ้างอิงในภายหลังจะสูญหายหรือยากแก่การ นำมาไต่สวนในภายหลัง บุคคลดังกล่าวอาจยื่นคำร้อง ต่อศาลขอให้มีคำสั่งไต่สวนพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ ในการที่มีคำร้องตามวรรคหนึ่งก่อน อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้อง ให้ผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองในศาลฎีกาตามมาตรา ๘ เป็นผู้พิจารณา ทั้งนี้ พยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนพยานหลักฐาน ดังกล่าวให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๗ เมื่อศาลประทับฟ้อง ให้ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๐ (๑) กรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมี คำพิพากษา เว้นแต่ศาลลงมติคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในการที่ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ได้พ้นจาก ตำแหน่ง หรือคำพิพากษานั้นมีผลให้ผู้ได้พ้นจากตำแหน่ง ไม่ว่าจะมีการอุทธรณ์ตามหมวด ๖ อุทธรณ์ หรือไม่ ให้ผู้มีพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา หรือวันที่ยุติปฏิบัติหน้าที่</p>	<p>มาตรา ๑๗ เมื่อศาลประทับฟ้อง ให้ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๐ (๑) กรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมี คำพิพากษา เว้นแต่ศาลลงมติคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในการที่ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ได้พ้นจาก ตำแหน่ง หรือคำพิพากษานั้นมีผลให้ผู้ได้พ้นจากตำแหน่ง ไม่ว่าจะมีการอุทธรณ์ตามหมวด ๖ อุทธรณ์ หรือไม่</p>	<p>มีการแก้ไข - แก้ไขให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕ ที่ใช้คำว่า “ประทับฟ้อง”</p>
<p>มาตรา ๑๘ ในระหว่างพิจารณา ศาลมีอำนาจ มอบหมายให้ผู้พิพากษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในศาลฎีกาทำ</p>		

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>หน้าที่ช่วยเหลือศาลในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ศาลใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาคดี</p> <p>(๒) ดำเนินการและจัดทำรายงานเกี่ยวกับคดีตามที่ศาลมีคำสั่ง</p> <p>(๓) ช่วยเหลือศาลในการบันทึกคำพยาน</p> <p>(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาในการทำหน้าที่ช่วยเหลือนั้น</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในศาลฎีกาให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p> <p>มาตรา ๑๙ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือในกฎหมายอื่นที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้นำมาใช้บังคับ หรือในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาหรือตามที่ศาลกำหนด เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความมีคำขอ ศาลอาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p>	<p>ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือวันที่หยุดปฏิบัติหน้าที่</p> <p>มาตรา ๑๘ ในระหว่างพิจารณา ศาลมีอำนาจมอบหมายให้ผู้พิพากษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในศาลฎีกาทำหน้าที่ช่วยเหลือศาลในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ศาลใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาคดี</p> <p>(๒) ดำเนินการและจัดทำรายงานเกี่ยวกับคดีตามที่ศาลมีคำสั่ง</p> <p>(๓) ช่วยเหลือศาลในการบันทึกคำพยาน</p> <p>(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาในการทำหน้าที่ช่วยเหลือนั้น</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในศาลฎีกาให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p> <p>มาตรา ๑๙ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือในกฎหมาย</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>มีการแก้ไข</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมาวิธีการสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในกรณีที่มีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องทาง วิธีการตราเกิดขึ้น ให้ศาลสั่งให้คู่ความซึ่งดำเนินการระบวน พิจารณาไม่ถูกต้อง ดำเนินกระบวนการพิจารณาให้ถูกต้องได้ ภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่ศาลเห็นสมควรกำหนด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๒๐ การทำคำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาด หรือการพิพากษาคดี ให้ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษา ทุกคนทำความเห็นในการวินิจฉัยคดีเป็นหนังสือ โดยสังเขป พร้อมทั้งต้องแนบลงด้วยวาจาต่อที่ประชุม และให้ที่ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันก่อนแล้วจึงลงมติ โดยให้ถือมติตามเสียงข้างมาก ในการนี้ องค์คณะผู้ พิพากษาอาจมอบหมายให้ผู้พิพากษาคณะใดคนหนึ่ง ในองค์คณะผู้พิพากษาเป็นผู้จัดทำคำสั่งหรือคำพิพากษา ตามมตินั้นก็ได้</p> <p style="text-align: center;">ความเห็นในการวินิจฉัยคดีตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญตามข้อกำหนดของประธาน ศาลฎีกา</p> <p style="text-align: center;">คำสั่งที่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือคำพิพากษา ของศาล ให้เปิดเผยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>อันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ นำมาใช้บังคับ หรือในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา หรือความที่ศาลกำหนด เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อ คู่ความมีคำขอ ศาลอาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็น และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p> <p style="text-align: center;">ในกรณีที่มีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องทาง วิธีการตราเกิดขึ้น ให้ศาลออกคำสั่งให้คู่ความซึ่งดำเนิน กระบวนการพิจารณาไม่ถูกต้อง ดำเนินกระบวนการพิจารณาให้ ถูกต้องได้ภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่ศาลเห็นสมควร กำหนด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๒๐ การทำคำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาด หรือการพิพากษาคดี ให้ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษา ทุกคนทำความเห็นในการวินิจฉัยคดีเป็นหนังสือ โดยสังเขป พร้อมทั้งต้องแนบลงด้วยวาจาต่อที่ประชุม และให้ที่ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันก่อนแล้วจึงลงมติ โดยให้ถือมติตามเสียงข้างมาก ในการนี้ องค์คณะผู้ พิพากษาอาจมอบหมายให้ผู้พิพากษาคณะใดคนหนึ่ง ในองค์คณะผู้พิพากษาเป็นผู้จัดทำคำสั่งหรือคำพิพากษา ตามมตินั้นก็ได้</p> <p style="text-align: center;">ความเห็นในการวินิจฉัยคดีตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>- แก้ไขเพิ่มเติมให้ไม่เป็นการบังคับศาลมากเกินควร ว่าศาลต้องสั่งแก้ไขข้อผิดพลาดหรือบกพร่อง เพราะว่า</p> <p>(๑) บางกรณีเป็นเรื่องที่กระทบต่อคู่ความอีกฝ่าย หนึ่ง หากศาลสั่งให้แก้ไข</p> <p>(๒) บางกรณีเป็นการผิดพลาดร้ายแรง ที่ศาลไม่ สมควรสั่งให้แก้ไข</p> <p style="text-align: center;">มีการแก้ไข</p> <p>- กำหนดให้ต้องเปิดเผยคำวินิจฉัยส่วนตัว แต่การ เปิดเผยก็ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาล ฎีกา เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในเรื่องวิธีการเปิดเผย - เพื่อความโปร่งใสในการทำหน้าที่ของผู้พิพากษา - ในทางปฏิบัติก็ได้เคยเปิดเผยอยู่แล้ว</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๑ คำสั่งที่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือคำพิพากษาของศาล อย่างน้อยต้องประกอบด้วย</p> <p>(๑) ชื่อคู่ความทุกฝ่าย</p> <p>(๒) เรื่องที่ถูกล่ามหา</p> <p>(๓) ข้อกล่าวหาและคำให้การ</p> <p>(๔) ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา</p> <p>(๕) เหตุผลในการวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย</p> <p>(๖) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง</p> <p>(๗) คำวินิจฉัยคดี รวมทั้งการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี</p> <p>มาตรา ๒๒ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องจับกุมหรือคุมขังผู้ถูกล่ามหาหรือจำเลยเนื่องจากมีหลักฐานตามสมควรว่าผู้นั้นน่าจะกระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้นั้นจะหลบหนีหรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่นคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะผู้ไต่สวนอิสระหรือัยการ</p>	<p>อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p> <p>คำสั่งที่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือคำพิพากษาของศาล ให้เปิดเผยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนความเห็นในการวินิจฉัยคดีของผู้พิพากษา</p> <p><u>ในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนให้เปิดเผยตามวิธีการในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</u></p> <p>มาตรา ๒๑ คำสั่งที่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือคำพิพากษาของศาล อย่างน้อยต้องประกอบด้วย</p> <p>(๑) ชื่อคู่ความทุกฝ่าย</p> <p>(๒) เรื่องที่ถูกล่ามหา</p> <p>(๓) ข้อกล่าวหาและคำให้การ</p> <p>(๔) ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา</p> <p>(๕) เหตุผลในการวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย</p> <p>(๖) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง</p> <p>(๗) คำวินิจฉัยคดี รวมทั้งการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สถานะติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>สูงสุดอาจร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายจับหรือหมายขังผู้นั้นได้</p> <p>ในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว ไม่ว่าจะมีการคุมขังจำเลยมาก่อนหรือไม่ ให้องค์คณะผู้พิพากษาพิจารณาถึงเหตุอันควรคุมขังจำเลยและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรหรือปล่อยชั่วคราวจำเลยนั้นได้</p> <p>หมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา</p> <p>มาตรา ๒๓ ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้แก่</p> <p>(๑) อัยการสูงสุด</p> <p>(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๔ ในกรณีฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นการผิดวินัยต่อนักกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาล ให้ศาลรับพิจารณาพิพากษาข้อหาความผิดบทอื่นไปด้วย</p>	<p>มาตรา ๒๒ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องจับกุมหรือคุมขังผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยเนื่องจากมีหลักฐานตามสมควรว่าผู้นั้นน่าจะได้กระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนีหรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะผู้ตรวจการอิสระหรืออัยการสูงสุดอาจร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายจับหรือหมายขังผู้นั้นได้</p> <p>ในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว ไม่ว่าจะมีการคุมขังจำเลยมาก่อนหรือไม่ ให้องค์คณะผู้พิพากษาพิจารณาถึงเหตุอันควรคุมขังจำเลยและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรหรือปล่อยชั่วคราวจำเลยนั้นได้</p> <p>หมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา</p> <p>มาตรา ๒๓ ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้แก่</p> <p>(๑) อัยการสูงสุด</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ในกรณีที่พบว่าศาลอื่นรับฟ้องคดีในข้อหาความผิดอาญาบ่อนอกจากการกระทำความผิดกรรมเดียวกับการกระทำความผิดตามที่มีกรณียินฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้องค์คณะผู้พิพากษาแจ้งไปยังศาลอื่นที่รับฟ้องดังกล่าวเพื่อให้โอนคดีดังกล่าวมายังศาลต่อไป หรือศาลอื่นจะขอโอนคดีดังกล่าวมายังศาลเองก็ได้ และให้ถือว่าการกระบวนพิจารณาที่ได้ดำเนินการไปแล้วในศาลอื่นก่อนมีคำพิพากษาไม่เสียไป เว้นแต่องค์คณะผู้พิพากษาจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p> <p>(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนด มาตรา ๒๔ ในกรณียินฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาล ให้ศาลรับพิจารณาพิพากษาข้อหาความผิดบทอื่นไว้ด้วย</p> <p>ในกรณีพิพาทศาลอื่นรับฟ้องคดีในข้อหาความผิดอาญาบ่อนอกจากการกระทำความผิดกรรมเดียวกับการกระทำความผิดตามที่มีกรณียินฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้องค์คณะผู้พิพากษาแจ้งไปยังศาลอื่นที่รับฟ้องดังกล่าวเพื่อให้โอนคดีดังกล่าวมายังศาลต่อไป หรือศาลอื่นจะขอโอนคดีดังกล่าวมายังศาลเองก็ได้ และให้ถือว่าการกระบวนพิจารณาที่ได้ดำเนินการไปแล้วในศาลอื่นก่อนมีคำพิพากษาไม่เสียไป เว้นแต่องค์คณะผู้พิพากษาจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>
--	--	---

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๕ ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือและมี ข้อความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีข้อความที่เป็น การกล่าวเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่ หรือจงใจปฏิบัติ หน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย และต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่า กระทำความผิด พร้อมทั้งชี้ของพยานหลักฐานให้ชัดเจน เพียงพอที่จะดำเนินกระบวนการได้ส่วนข้อเท็จจริง ต่อไปได้</p> <p>ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ ในวเนียบฟ้องให้จำเลย มาหรือคุมตัวมาศาล และให้ถึงทักส่งจำนวนการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ช. หรือคณะผู้ไต่สวนอิสระ แล้วแต่กรณี พร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็น หลักในการพิจารณาและรวมไว้ในสำนวน ทั้งนี้ ศาลอาจ ไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่ เห็นสมควร</p>	<p>มาตรา ๒๔/๑ ในการดำเนินคดีอาญาตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เมื่อฟ้องคดี ต่อศาลแล้ว ให้อายุความสะดุดหยุดลง</p> <p><u>ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไป</u> ในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาคดีของ ศาล ให้นำระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนี รวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ</p> <p><u>ในกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย</u> แล้วจำเลยหลบหนีไประหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๘ แห่งประมวล กฎหมายอาญามาใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๒๕ ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือและมี ข้อความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีข้อความที่เป็น การกล่าวเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่ หรือจงใจปฏิบัติ หน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย และต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่า กระทำความผิด พร้อมทั้งชี้ของพยานหลักฐานให้ชัดเจน เพียงพอที่จะดำเนินกระบวนการได้ส่วนข้อเท็จจริง ต่อไปได้</p>	<p>- มาตรา ๒๔/๑ กำหนดบทรองรับไม่ให้เกิดปัญหา คดีขาดอายุความไว้ตั้งแต่ชั้นยื่นฟ้อง ซึ่งที่หลบหนีไป ระหว่างถูกดำเนินคดี และชั้นที่ศาลมีคำพิพากษาถึง ที่สุดให้ลงโทษแล้ว และเป็นการนำถ้อยคำส่วนหนึ่ง มาจากมาตรา ๒๖ ด้วย</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมาริการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>กรณีศาลเห็นว่าฟ้องไม่ถูกต้อง ให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง</p> <p>การฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง</p> <p>มาตรา ๒๖ ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้ยื่นการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาศาลในวันฟ้องคดี ในกรณีที่ถูกกล่าวหาไม่มาศาลและยื่นการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักฐานแสดงต่อศาลว่าได้เคยมีการออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้ว แต่ยังไม่ได้ตัวมา ให้ศาลรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล</p> <p>การแจ้งตามวรรคหนึ่งถ้าได้ส่งหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหา ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรแล้ว ให้ถือว่าได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยชอบแล้ว</p> <p>เมื่อศาลรับคำฟ้องไว้พิจารณาตามวรรคหนึ่งแล้ว หรือในกรณีที่จำเลยหลบหนีในระหว่างการพิจารณาของศาล มีให้นำอายุความตามบัญญัติไว้ในมาตรา ๙๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับแก่การพิจารณาคดีนั้น</p>	<p>ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ ในวันยื่นฟ้องให้จำเลยมาหรือคุมตัวมาศาล และให้โจทก์ส่งจำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะผู้ไต่สวนอิสระแล้วแต่กรณี พร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ต่อศาลเพื่อใช้เป็นหลักในการพิจารณาและรวมไว้ในสำนวน ทั้งนี้ ศาลอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>กรณีศาลเห็นว่าฟ้องไม่ถูกต้อง ให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง</p> <p>การฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง</p> <p>มาตรา ๒๖ ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้ยื่นการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาศาลในวันฟ้องคดี ในกรณีที่ถูกกล่าวหาไม่มาศาลและยื่นการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักฐานแสดงต่อศาลว่าได้เคยมีการออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้ว แต่ยังไม่ได้ตัวมา หรือเหตุที่ถูกกล่าวหาไม่มาศาลเกิดจาก <u>การประวิงคดี</u> หรือ <u>ไม่มาศาลตามนัดโดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันควร</u> ให้ศาลประทับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล</p> <p>การแจ้งตามวรรคหนึ่งถ้าได้ส่งหนังสือถึง</p>	<p>ผลการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่ง เนื่องจาก เพื่อกำหนดเหตุของการรับฟ้องโดยไม่มีตัวจำเลยไว้ มีข้อยกเว้นเรื่องการออกหมายจับเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะว่าการออกหมายจับเท่านั้นยังไม่ครอบคลุมกรณีที่จำเลยไม่มาศาลในวันฟ้อง และการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลในวันฟ้องอาจเกิดจากมีเหตุจำเป็นอย่างแท้จริงก็เป็นได้</p> <p>จึงกำหนดให้ศาลเป็นผู้พิจารณาจากพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นรายคดีไป</p> <p>- สำหรับการตัดความในวรรคสอง เนื่องจาก</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๗ ในการที่อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมาการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีโดยยังมีตัวผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๒๖ เมื่อศาลได้ประทับฟ้องแล้วและเป็นกรณีศาลยังมีได้ออกหมายจับ ให้ศาลออกหมายจับและพิจารณาคดีต่อไปได้ โดยถือว่าจำเลยไม่ได้ตั้งใจให้มีการพิจารณาคดีต่อหน้าจำเลย แต่ไม่ตัดสินใจที่จะตั้งหมายศาลมาดำเนินการแทนตนได้ โดยให้ศาลลงรายงาไปไว้ และให้ศาลมีอำนาจดำเนินการพิจารณาคดีและพิพากษาต่อไปได้โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย</p> <p>บทบัญญัติมาตรานี้ไม่เป็นการตัดสิทธิจำเลยที่จะมาศาลเพื่อต่อสู้คดีในศาลใดก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษา แต่การมาศาลดังกล่าวไม่มีผลให้การได้ส่วนและการดำเนินกระบวนการที่ทำได้ทำไปแล้วต้องเสียไป</p>	<p>ผู้ถูกกล่าวหา ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรแล้วให้ถือว่าได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยชอบแล้ว</p> <p>เมื่อศาลรับคำฟ้องไว้พิจารณาคดีตามวรรคหนึ่งแล้วหรือในการมีที่จำเลยหลบหนีระหว่างการพิจารณาของศาล มีให้นำอายุความตามบัญญัติไว้ในมาตรา ๘๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ</p> <p>แก่การพิจารณาคดีนั้น</p> <p>มาตรา ๒๗ ในการที่อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมาการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีโดยยังมีตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ศาลประทับฟ้องไว้ตามมาตรา ๒๖ เมื่อศาลได้ประทับฟ้องแล้ว และเป็นกรณีที่ศาลยังมีได้ออกหมายจับ และศาลได้สั่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้วแต่จำเลยไม่มาศาลให้ศาลออกหมายจับจำเลยและพิจารณาคดีต่อไปได้</p>	<p>ถ้อยคำที่กำหนดไว้ไม่ครอบคลุมกรณีผู้ถูกกล่าวหาอยู่ต่างประเทศ (เพราะร่างนี้ให้ใช้ภูมิลำเนาที่ปรากฏทางทะเบียนราษฎร) ประกอบกับ วิ.แพ่งได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในเรื่องการส่งหมายหรือเอกสารแก่คู่ความไว้แล้ว ซึ่งกฎหมายนี้กำหนดให้นำ วิ.แพ่งมาใช้ได้</p> <p>- สำหรับการตัดความในวรรคสาม เนื่องจาก ได้กำหนดหลักเกณฑ์เรื่องการระงับเหตุของอายุความ การไม่เห็นอายุความ ไว้ในมาตรา ๒๘/๑ ที่เพิ่มขึ้นใหม่ อย่างครบวงจรแล้ว</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>- กำหนดให้มี due Process ในการที่ศาลจะออกหมายจับ รวมถึงการพิจารณาคดีโดยไม่มีตัวจำเลยได้แก่ การส่งหมายเรียก และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องแสดงให้ศาลเห็นว่ามีการขอขวายติดตัวจำเลยมาศาลแล้ว</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญฯ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๘ ในคดีที่ศาลดำเนินการสอบสวนพิชารณาตามมาตรา ๒๗ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิชารณาใหม่ได้ แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจสั่งรื้อฟื้นคดีขึ้นพิชารณาใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>การดำเนินการในการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิชารณาใหม่ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p>	<p>โดยถือว่าจำเลยไม่ตั้งใจที่จะให้มีการพิจารณาต่อหน้าจำเลย แต่ไม่ตัดสินใจเลยที่จะตั้งทนายความมาดำเนินการแทนตนได้ โดยให้ศาลจรรยาานไว้ และให้ศาลมีอำนาจดำเนินการพิจารณาและพิพากษาต่อไปได้โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลยและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดตามหรือจับกุมจำเลยรายงานผลการติดตามจับกุมเป็นระยะตามที่ศาลกำหนด ในกรณีที่ได้ออกหมายจับจำเลยและได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ตามสมควรได้นั้นแต่ออกหมายจับ ให้ศาลมีอำนาจพิชารณาคดีได้โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย แต่ไม่ตัดสินใจเลยที่จะตั้งทนายความมาดำเนินการแทนตนได้</p> <p>บทบัญญัติมาตรานี้ไม่เป็นการตัดสิทธิจำเลยที่จะมาศาลเพื่อต่อสู้คดีในเวลาใดก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษาแต่การมาศาลดังกล่าวไม่มีผลให้การไต่สวนและการดำเนินการสอบสวนพิชารณาที่ได้ทำไปแล้วต้องเสียไปตามมาตรา ๒๘ ในคดีที่ศาลดำเนินการสอบสวนพิชารณาตามมาตรา ๒๗ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะมาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้น</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า คำสั่งของศาลเกี่ยวกับ การรื้อฟื้นคดีใหม่หรือไม่ ให้เป็นที่สุด มีเข่นนั้นแล้ว</p> <p>- การเพิ่มความไม่บรรลสอง เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในวิธีการได้มาซึ่งองค์คณะผู้พิพากษา ไม่เข้เปลี่ยนแปลงไป กำหนดไว้ในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการรวมการวิสามัญ (สถานการณ์บัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๙ เมื่อประกอบพร้อมแล้ว ห้ามมิให้ศาล อนุญาตให้ถอนฟ้อง เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากไม่อนุญาต ให้ถอนฟ้องจะกระทบกระเทือนต่อความยุติธรรม</p>	<p>คดีขึ้นพิจารณาใหม่แต่ แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่ วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจสั่งรื้อฟื้นคดี ขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร <u>คำสั่งของศาลใน กรณีเช่นนี้ให้เป็นที่สุด</u> <u>ในกรณีที่ศาลสั่งรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่</u> <u>ในดำเนินการตามมาตรา ๑๑ แต่ผู้พิพากษาในองค์คณะ ผู้พิพากษาต้องไม่เคยพิจารณาคดีนั้นมาก่อน</u> <u>การรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ไม่มีผลให้การ ไต่สวนและการดำเนินการระบวนพิจารณาที่แต่ไปแต่ ต้องเสียไป</u> การดำเนินการในการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา มาตรา ๒๙ เมื่อศาลประทับฟ้องแล้ว ห้ามมิให้ศาลอนุญาตให้ถอนฟ้อง เว้นแต่จะได้รับความ หากไม่อนุญาตให้ถอนฟ้องจะกระทบกระเทือนต่อ ความยุติธรรม</p>	<p>จึงให้นามมาตรา ๑๑ มาใช้ และกำหนดให้ชัดเจน เสียเถยว่าผู้พิพากษาในองค์คณะนั้นต้องไม่เคย พิจารณาคดีนั้นมาก่อน - การเพิ่มความมั่นคงวิสามัญ เพื่อให้เกิดความ ชัดเจนว่าการไต่สวนและกระบวนการพิจารณาที่ทำได้ทำไป แล้วก่อนการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่เสียไป แต่ทั้งนี้ ก็ไม่ได้ตัดอำนาจศาลที่จะไต่สวนหรือดำเนิน กระบวนการพิจารณาเพิ่มเติม เพียงแต่สิ่งที่แล้วมาอย่าง อยู่และไม่เสียไปเท่านั้น</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>แก้ไขให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕ ที่ชี้คำว่าประทับฟ้อง และสอดคล้องกับมาตรา อื่นๆ ที่ได้แก้ไขแล้ว</p> <p>มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๑) จำเลยไม่อาจมาฟังการไต่สวนพยานหลักฐาน ได้เนื่องจากความเจ็บป่วยหรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจ ก้าวล่วงได้ เมื่อจำเลยมีทนายและจำเลยได้รับอนุญาต จากศาลที่จะไม่มาฟังการพิจารณาและสืบพยาน (๒) จำเลยเป็นนิติบุคคลและศาลได้ออกหมายจับ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นแล้ว แต่ยังไม่ได้รับ ไม่ได้รับ (๓) จำเลยอยู่ในอำนาจศาลแล้วแต่ได้หลบหนีไป และศาลได้ออกหมายจับแล้วแต่ยังไม่ได้รับ (๔) ในระหว่างพิจารณาหรือไต่สวน ศาลมีคำสั่ง ให้จำเลยออกจากห้องพิจารณาเพราะเหตุขัดขวางการ พิจารณา หรือจำเลยออกไปจากห้องพิจารณาโดยไม่ได้รับ อนุญาตจากศาล กรณีตาม (๓) ในกรณีที่ต้องมีการส่งหนังสือ คำสั่ง หรือหมายอายัดของศาลให้ส่งไปยังทนายความ ของจำเลยแทน</p>	<p>มาตรา ๓๐ การพิจารณาและไต่สวนพยาน หลักฐานให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่ มีความจำเป็น เพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะสำคัญ ให้ศาลมีคำสั่ง ให้พิจารณาเป็นการลับได้ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ เมื่อศาลเห็นเป็นการ สมควร เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปโดยไม่ชักช้า ศาลมี อำนาจไต่สวนพยานหลักฐานลับหลังจำเลยได้ในกรณี ดังต่อไปนี้ (๑) จำเลยไม่อาจมาฟังการไต่สวนพยานหลักฐาน ได้เนื่องจากความเจ็บป่วยหรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจ ก้าวล่วงได้ เมื่อจำเลยมีทนายและจำเลยได้รับอนุญาต จากศาลที่จะไม่มาฟังการพิจารณาและสืบพยาน (๒) จำเลยเป็นนิติบุคคลและศาลได้ออกหมายจับ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นแล้ว แต่ยังไม่ได้รับ ไม่ได้รับ (๓) จำเลยอยู่ในอำนาจศาลแล้วแต่ได้หลบหนีไป และศาลได้ออกหมายจับแล้วแต่ยังไม่ได้รับ (๔) ในระหว่างพิจารณาหรือไต่สวน ศาลมีคำสั่ง ให้จำเลยออกจากห้องพิจารณาเพราะเหตุขัดขวางการ พิจารณา หรือจำเลยออกไปจากห้องพิจารณาโดยไม่ได้รับ อนุญาตจากศาล (๕) จำเลยทราบวันนัดแล้วไม่มาศาล โดยไม่มี</p>	<p>- มาตรา ๓๐ คือ การพิจารณาและไต่สวนพยาน กรณีมีตัวจำเลยมาศาลอยู่แล้ว ดังนั้น จึงไม่ต้องตก อยู่ใต้บังคับมาตรา ๒๗ อีก - ส่วน (๕) ที่เพิ่มขึ้นใหม่นี้ เพื่อรองรับเหตุที่ นอกเหนือไปจาก (๑) - (๔) แต่จำเลยไม่มาศาล โดย ไม่มีเหตุอันควร ทั้งนี้ เพื่อให้ศาลพิจารณาคดีต่อไปได้ โดยไม่ต้องเลื่อนคดี อันจะทำให้การพิจารณาคดี เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว</p>

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขบวนการวิสามัญ (สถานการณ์บัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๓๑ ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยซึ่งหลบหนีไประหว่างการปล่อยชั่วคราวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าเป็นการหลบหนีไปในระหว่างการพิพากษาคดีของศาล ไม่ว่าจะคำสั่งจำหน่ายคดีหรือไม่ก็ตาม ศาลอาจมีคำสั่งให้ผู้ต้องหาที่เกี่ยวข้องกับการติดตามหรือจับกุมจำเลยรายงานผลภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร</p> <p>ความผิดตามวรรคหนึ่งไม่ระงับไปเพราะเหตุที่คดีของผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยนั้นมีการสั่งไม่ฟ้อง ยกฟ้อง จำหน่ายคดี หรือถอนฟ้อง</p> <p>มาตรา ๓๒ เมื่อได้มีคำสั่งประทับฟ้องแล้วให้ศาลส่งสำเนาฟ้องแก่จำเลย และนัดคู่ความมาศาลในวันพิพากษาคดีครั้งแรก</p> <p>นับแต่วันที่ได้รับสำเนาฟ้อง ให้จำเลยมีสิทธิขอตรวจและขอคัดสำเนาเอกสารในจำนวนการไปสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในวันพิพากษาคดีครั้งแรกเมื่อจำเลยมาอยู่ต่อหน้าศาลและศาลถือว่าเป็นจำเลยจริง</p>	<p>บทบัญญัติวรรค หรือศาลเห็นว่าพออุประ堰ษแห่งความยุติธรรมจำเป็นต้องสอบสวนพยานหลักฐานใดในคดีนั้นโดยมิเลื่อนคดี</p> <p>กรณีตาม (๓) ในกรณีที่ต้องมีการส่งหนังสือคำสั่ง หรือหมายอาญาของศาลให้ส่งไปยังทนายความของจำเลยแทน</p> <p>มาตรา ๓๑ ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยซึ่งหลบหนีไประหว่างการปล่อยชั่วคราวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าเป็นการหลบหนีไปในระหว่างการพิพากษาคดีของศาล ไม่ว่าจะคำสั่งจำหน่ายคดีหรือไม่ก็ตาม ศาลอาจมีคำสั่งให้ผู้ต้องหาที่เกี่ยวข้องกับการติดตามหรือจับกุมจำเลยรายงานผลภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร</p> <p>ความผิดตามวรรคหนึ่งไม่ระงับไปเพราะเหตุที่คดีของผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยนั้นมีการสั่งไม่ฟ้อง ยกฟ้อง จำหน่ายคดี หรือถอนฟ้อง</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขเพิ่มเติมเพราะว่าการดำเนินการตามมาตรานี้จะไม่เกิดกรณีศาลสั่งจำหน่ายคดีแล้ว</p> <p>มีการแก้ไข</p>

มีการแก้ไข

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ให้อ่านและอธิบายนโยบายข้อเท็จจริง และถามว่าได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ จะให้การต่อสู้ข้ออ้างอย่างไรบ้าง คำให้การของจำเลยให้บันทึกไว้ ถ้าจำเลยไม่ให้การก็ให้บันทึกไว้ และถ้าจำเลยให้การปฏิเสธหรือไม่ให้การ ก็ให้ศาลกำหนดวันตรวจพยานหลักฐานโดยให้โจทก์และจำเลยทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน ในกรณีที่จำเลยมิได้มาศาลในวันพิจารณาครั้งแรกถือว่าด้วยเหตุใด ให้ถือว่าจำเลยให้การปฏิเสธ</p>	<p>มาตรา ๓๒ ภายใต้นับบังคับมาตรา ๒๗ เมื่อได้มีคำสั่งศาลประทับรับฟ้องแล้วให้ศาลส่งสำเนาฟ้องแก่จำเลย และนัดดูความมาศาลในวันพิจารณาครั้งแรก นับแต่วันที่จำเลยได้รับสำเนาฟ้อง ให้จำเลยมีสิทธิขอตรวจและขอคัดสำเนาเอกสารในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>ภายใต้นับบังคับมาตรา ๒๗ ในวันพิจารณาครั้งแรก เมื่อจำเลยมาอยู่ต่อหน้าศาลและศาลเชื่อว่าเป็นจำเลยจริงให้อ่านและอธิบายนโยบายข้อเท็จจริง และถามว่าได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ จะให้การต่อสู้ข้ออ้างอย่างไรบ้าง คำให้การของจำเลยให้บันทึกไว้ ถ้าจำเลยไม่ให้การก็ให้บันทึกไว้และถ้าจำเลยให้การปฏิเสธหรือไม่ให้การ ก็ให้ศาลกำหนดวันตรวจพยานหลักฐานโดยให้โจทก์และจำเลยทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน ในกรณีที่จำเลยมิได้มาศาลในวันพิจารณาครั้งแรกถือว่าด้วยเหตุใด ให้ถือว่าจำเลยให้การปฏิเสธ</p>	<p>- คำว่า “ประทับรับฟ้อง” แก้ด้วยเหตุผลเดียวกัน เรื่องการใช้ถ้อยคำตามรัฐธรรมนูญ - ที่ต้องเติมคำว่าภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในตอนต้นของวรรคหนึ่ง ก็เพื่อให้ชัดเจนว่า ถ้าสงหมายเรียกและสำเนาฟ้องแก่จำเลยตามมาตรา ๒๗ แล้วก็ไม่ต้องมาส่งสำเนาฟ้องให้จำเลยเพื่อนัดดูความมาศาลในวันพิจารณาครั้งแรกอีก</p>
<p>ในคดีที่จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง แม้ข้อหาที่จำเลยรับสารภาพนั้นกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกน้อยกว่าห้าปี หรือโทษสถานที่เบาเท่านั้น ศาลอาจเรียกพยานหลักฐานมาไต่สวนต่อไปเพื่อทราบถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดจนกว่าจะพอใจว่าจำเลยกระทำความผิดจริงก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้โจทก์จำเลยยื่นบัญชีระบุพยานต่อศาลพร้อมสำเนาในจำนวนที่เพียงพอก่อนวันพิจารณาตรวจพยานหลักฐานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน การยื่นบัญชีระบุพยานเมื่อล่วงพ้นระยะเวลา</p>	<p>ในคดีที่จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง</p>	

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติ (๑) เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากองค์คณะผู้พิพากษา เมื่อมีเหตุผลสมควรแสดงได้ว่าไม่สามารถทราบถึงพยานหลักฐานนั้น หรือเป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม หรือเพื่อโอกาสแก่จำเลยในการต่อสู้คดี</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ (สถานีนิติบัญญัติแห่งชาติ)</p> <p>แม้ข้อหาที่จำเลยรับสารภาพนั้นกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกน้อยกว่าห้าปี หรือโทษสถานเบา กว่านั้น ศาลอาจเรียกพยานหลักฐานมาได้ส่วนต่อไป เพื่อทราบถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดจนกว่าจะพอใจว่าจำเลยกระทำความผิดจริงก็ได้</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๓๓ ให้จงทกจำเลยยื่นบัญชีระบุพยาน ต่อศาลพร้อมสำเนาในจำนวนที่เพียงพอก่อนวันพิจารณาคriminal พยานหลักฐานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน การยื่นบัญชีระบุพยานเมื่อล่วงพ้นระยะเวลา ตามวรรคหนึ่งจะกระทำต่อเมื่อได้รับอนุญาตจาก องค์คณะผู้พิพากษา เมื่อมีเหตุผลสมควรแสดงได้ว่าไม่สามารถทราบถึงพยานหลักฐานนั้น หรือเป็นกรณีจำเป็น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม หรือเพื่อให้โอกาสแก่จำเลยในการต่อสู้คดี</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๓๔ ในวันตรวจพยานหลักฐาน ให้จงทกจำเลยส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุต่อศาล เพื่อให้อีกฝ่ายตรวจสอบ เว้นแต่ต้ององค์คณะผู้พิพากษา จะมิให้ยื่นบัญชีระบุพยานตามมาตรา ๓๓ หรือมิได้ส่งพยาน เอกสารและพยานวัตถุต่อศาลตามวรรคหนึ่ง เพราะเหตุที่จำเลยไม่สามารถและไม่มีหมายความ หรือแม้จงทก จำเลยจะมีได้มีการโต้แย้งพยานหลักฐานไว้ หรือมีการโต้แย้งพยานหลักฐานภายหลังวันตรวจพยานหลักฐาน องค์คณะผู้พิพากษาจะโต้แย้งมหาข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๓๔ ในวันตรวจพยานหลักฐาน ให้จงทกจำเลยส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุต่อศาล เพื่อให้อีกฝ่ายตรวจสอบ เว้นแต่ต้ององค์คณะผู้พิพากษา</p>	<p style="text-align: center;">ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ต้องมีการไต่สวน ให้องค์คณะผู้พิพากษากำหนดวันเริ่มไต่สวนโดยให้แจ้งให้โจทก์จำเลยทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</p> <p>มาตรา ๓๖ ในการไต่สวนพยานบุคคล ไม่ว่าจะพยานที่คู่ความฝ่ายใดอ้างหรือที่ศาลเรียกมาเอง ให้องค์คณะผู้พิพากษาสอบพยานบุคคลเอง โดยการแจ้งให้พยานทราบประเด็นและข้อเท็จจริงที่จะไต่สวน แล้วให้พยานเบิกความในข้อนี้โดยวิธีแถลงด้วยตนเอง หรือตอบคำถามศาล ศาลอาจถามพยานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีแม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นอ้างก็ตาม แล้วจึงอนุญาตให้คู่ความพยานเพิ่มเติมคำถามก็ได้</p> <p>การถามพยานของศาลตามวรรคหนึ่ง จะใช้คำถามนำก็ได้</p> <p>หลังจากคู่ความพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้คู่ความฝ่ายใดถามพยานอีก เว้นแต่จะไดรับอนุญาตจากศาล</p> <p>มาตรา ๓๗ บุคคลดังต่อไปนี้มีสิทธิได้รับค่าป่วยการค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นตาม</p>	<p>จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น เนื่องจากสภาพและความจำเป็นแห่งพยานหลักฐานนั้น หลังจากนั้นให้โจทก์จำเลยแถลงแนวทางการเสนอพยานหลักฐานต่อองค์คณะผู้พิพากษาเพื่อประโยชน์ในการค้นหาความจริง แม้จำเลยจะมีได้ยื่นบัญชีระบุพยานตามมาตรา ๓๓ หรือมิได้ส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุต่อศาลตามวรรคหนึ่ง เพราะเหตุที่จำเลยไม่มาศาลและไม่มีทนายความ หรือแม่โจทก์จำเลยจะมีได้มีการโต้แย้งพยานหลักฐานไว้ หรือมีการโต้แย้งพยานหลักฐานภายหลังวันตรวจพยานหลักฐาน องค์คณะผู้พิพากษาจะไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ต้องมีการไต่สวน ให้องค์คณะผู้พิพากษากำหนดวันเริ่มไต่สวนโดยให้แจ้งให้โจทก์จำเลยทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</p> <p>มาตรา ๓๖ ในการไต่สวนพยานบุคคล ไม่ว่าจะพยานที่คู่ความฝ่ายใดอ้างหรือที่ศาลเรียกมาเอง ให้องค์คณะผู้พิพากษาสอบพยานบุคคลเอง โดยการแจ้งให้พยานทราบประเด็นและข้อเท็จจริงที่จะไต่สวนแล้วให้พยานเบิกความในข้อนี้โดยวิธีแถลงด้วยตนเอง</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>ตัดคำว่า “ให้” เพราะเป็นคำฟุ่มเฟือย คำซ้ำ</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการใช้คำถามนำ โดยให้ศาลอนุญาตให้คู่ความใช้คำถามนำได้ด้วย ทั้งนี้ ให้ศาลกำกับไว้ข้อนี้ขึ้นหนึ่งว่าการถามคำถามนั้นควรอนุญาตให้คู่ความถามนำได้หรือไม่ เพราะใช้คำว่า “ตามที่ศาลเห็นสมควร”</p>

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนด</p> <p>(๑) พยานบุคคลที่ศาลเรียกมาเองตามมาตรา ๓๖</p> <p>(๒) บุคคลซึ่งมาให้ถ้อยคำและบุคคลหรือคณะบุคคลที่แต่งตั้งตามมาตรา ๖ วรรคสามและวรรคสี่</p> <p>(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นตามมาตรา ๓๘</p>	<p>หรือตอบคำถามศาล ศาลอาจถามพยานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีแม้จะไม่มีคำถามฝ่ายใดโดยขึ้นอ้างก็ตาม แล้วจึงอนุญาตให้คู่ความพยานเพิ่มเติม</p> <p>การถามพยานของศาลตามวรรคหนึ่ง จะใช้คำถามนำตามที่ได้บัญญัติไว้</p> <p>หลังจากคู่ความพยานตามวรรคหนึ่งแล้วห้ามมิให้คู่ความฝ่ายใดถามพยานอีก เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๓๘ ศาลอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นประกอบพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ต้องแจ้งให้คู่ความทุกฝ่ายทราบ และให้โอกาสคู่ความตามสมควร ในอันที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๓๙ เมื่อการไต่สวนพยานหลักฐานเสร็จสิ้น โจทก์และจำเลยมีสิทธิแถลงปิดคดีของตน ภายในเวลาที่ศาลกำหนด แล้วให้องค์คณะผู้พิพากษามีคำพิพากษาและให้ท่านคำพิพากษาในศาลโดยเปิดเผยภายในเจ็ดวันนับแต่วันเสร็จการพิจารณา ถ้ามีเหตุสมควร</p>	<p>มาตรา ๓๗ บุคคลดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้รับค่าป่วยการ คำพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนด</p> <p>(๑) พยานบุคคลที่ศาลเรียกมาเองตามมาตรา ๓๖</p> <p>(๒) บุคคลซึ่งมาให้ถ้อยคำและบุคคลหรือคณะบุคคลที่แต่งตั้งตามมาตรา ๖ วรรคสามและวรรคสี่</p> <p>(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นตามมาตรา ๓๘</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>จะเลื่อนการอ่านไปก่อนก็ได้แต่ต้องไม่เกินสิบสี่วันและต้อง บันทึกเหตุผลไว้ ในกรณีศาลนัดฟังคำพิพากษาหรือคำสั่งตาม วรรคหนึ่ง แต่จำเลยที่ทราบนัดโดยชอบแล้วไม่มาฟัง คำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ศาลอ่านคำพิพากษาหรือ คำสั่งลับหลังจำเลยได้ และให้ถือว่าจำเลยได้ฟังคำ พิพากษาหรือคำสั่งนั้นแล้ว ในการพิจารณาและสืบพยานลับหลังจำเลย ตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง เมื่อศาลนัดฟังคำพิพากษา หรือคำสั่ง ให้ปิดประกาศแจ้งการนัดฟังคำพิพากษา หรือคำสั่งนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่อยู่ตามกฎหมาย หลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียน ราษฎรของจำเลย หรือวิธีการอื่นใดตามที่ศาลเห็นสมควร และให้ถือว่าจำเลยทราบนัดโดยชอบแล้ว</p>	<p>มาตรา ๓๘ ศาลอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือ ผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา พิพากษาคดีได้ แต่ต้องแจ้งให้คู่ความทุกฝ่ายทราบ และให้โอกาสคู่ความตามสมควร ในอันที่จะขอให้เรียก ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นได้แย้ง หรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ดังกล่าว มาตรา ๓๙ เมื่อการไต่สวนพยานหลักฐาน เสร็จสิ้น โจทก์และจำเลยมีสิทธิแถลงปิดคดีของตน ภายในเวลาที่ศาลกำหนด แล้วให้องค์คณะผู้พิพากษา มีคำพิพากษาและให้อ่านคำพิพากษาในศาลโดยเปิดเผย ภายในเจ็ดวัน<u>สามสิบวัน</u>นับแต่วันเสร็จการพิจารณา ถ้ามีเหตุสมควรจะเลื่อนการอ่านไปก่อนก็ได้แต่ต้อง ไม่เกินสิบสี่วันและต้องบันทึกเหตุผลไว้ ในกรณีที่ศาลนัดฟังคำพิพากษาหรือคำสั่งตาม วรรคหนึ่ง แต่จำเลยที่ทราบนัดโดยชอบแล้วไม่มาฟัง คำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ศาลอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง ลับหลังจำเลยได้ และให้ถือว่าจำเลยได้ฟังคำพิพากษา หรือคำสั่งนั้นแล้ว ในการพิจารณาและสืบพยานลับหลังจำเลย ตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง <u>วรรคสอง</u> เมื่อศาลนัดฟัง</p>	<p>มีการแก้ไข - แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องระยะเวลาการอ่านคำพิพากษา เนื่องจาก ๗ วันที่กำหนดไว้เป็นระยะที่สั้นเกินควร จึงกำหนดให้พอตามที่จำเป็น คือ ๓๐ วัน - นอกจากนี้ ยังตัดเรื่องการขอเลื่อนการอ่านออกไป ทั้งนี้ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ ๓๐ วันนั้น เพียงพออยู่ แล้ว และป้องกันเรื่องข้อความและผลในคำพิพากษา ถูกเปิดเผยก่อนเวลาอ่านคำพิพากษา - ส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมในวรรคสาม เป็นประเด็น เรื่องถ้อยคำที่เขียนว่า สืบพยานลับหลังจำเลย อาจ ไม่ครอบคลุม ทั้งที่กระบวนการพิจารณามาตรา ๒๗ วรรคสอง มีการไต่สวนหรืออาจมีกระบวนการอื่นอีก จึงใช้คำว่า “การพิจารณาคดี” ก็น่าจะครอบคลุม และชัดเจนกว่า</p>
<p>มาตรา ๔๐ ให้ถือว่าพยานบุคคลในคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เป็นพยาน ที่อาจได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายพิเศษตามกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา มาตรา ๔๑ การรับทรัพย์สินในการดำเนินคดี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าโจทก์ จะมีคำขอหรือไม่ก็ตาม นอกจากศาลจะมีอำนาจ</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>	

<p>พระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมอธิการวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>รับทรัพย์สินตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้รับทรัพย์สินดังต่อไปนี้ด้วย เว้นแต่ เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการ กระทำความผิด</p> <p>(๑) ทรัพย์สินที่บุคคลได้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการ กระทำความผิด</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็น ราคางินได้ที่บุคคลได้มาจากการกระทำความผิดหรือจาก การเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้โฆษณาหรือประกาศให้ผู้อื่น กระทำความผิด</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็น ราคางินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอน ด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๒)</p> <p>(๔) ดอกผลหรือประโยชน์อันใดอันเกิดจากทรัพย์สิน หรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)</p> <p>ในการที่ศาลจะบังคับสั่งรับทรัพย์สินตาม (๑) ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรง แห่งการกระทำความผิด รวมทั้งโอกาสที่จะนำทรัพย์สิน นั้นไปใช้ในการกระทำความผิดอีก</p>	<p>คำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ปิดประกาศแจ้งการนัดฟัง คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏ ตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการ ทะเบียนราษฎรของจำเลย หรือวิธีการอื่นใดตามที่ศาล เห็นสมควร และให้ถือว่าจำเลยทราบนัดโดยชอบแล้ว</p> <p>มาตรา ๔๐ ให้ถือว่าพยานบุคคลในคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เป็นพยาน ที่อาจได้รับการคุ้มครองตามมาตรการพิเศษตามกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา</p> <p>มาตรา ๔๑ การรับทรัพย์สินในการดำเนินคดี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าจะโจทก์ จะมิคำขอหรือไม่ก็ตาม นอกจากศาลจะมีอำนาจรับ ทรัพย์สินตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้รับทรัพย์สินดังต่อไปนี้ด้วย เว้นแต่ เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการ กระทำความผิด</p> <p>(๑) ทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการ กระทำความผิด</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็น ราคางินได้ที่บุคคลได้มาจากการกระทำความผิดหรือจาก</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ในกรณีที่ศาลเห็นว่าวิธีการอื่นที่จะทำให้บุคคลไม่สามารถใช้ทรัพย์สินตาม (๑) ในการกระทำความผิดได้อีกต่อไป ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการตามวิธีการดังกล่าวแทนการรับทรัพย์สิน</p> <p>หากการดำเนินการตามวรรคสามไม่เป็นผล ศาลจะมีคำสั่งรับทรัพย์สินนั้นในภายหลังก็ได้</p> <p>มาตรา ๔๒ การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าโจทก์จะมีความผิดหรือไม่ก็ตาม บรรดาทรัพย์สินดังต่อไปนี้ให้รับเสียทั้งสิ้น เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิด</p> <p>(๑) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้ให้ หรือรับว่าจะให้ แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาจากการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดในลักษณะเดียวกันตามกฎหมาย</p>	<p>การเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้โฆษณาหรือประกาศให้ผู้อื่นกระทำความผิด</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอน ด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๒)</p> <p>(๔) ดอกผลหรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)</p> <p>ในการที่ศาลจะมีคำสั่งรับทรัพย์สินตาม (๑) ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งการกระทำความผิด รวมทั้งโอกาสที่จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ในการกระทำความผิดอีก</p> <p>ในกรณีที่ศาลเห็นว่าวิธีการอื่นที่จะทำให้บุคคลไม่สามารถใช้ทรัพย์สินตาม (๑) ในการกระทำความผิดได้อีกต่อไป ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการตามวิธีการดังกล่าวแทนการรับทรัพย์สิน</p> <p>หากการดำเนินการตามวรรคสามไม่เป็นผล ศาลจะมีคำสั่งรับทรัพย์สินนั้นในภายหลังก็ได้</p> <p>มาตรา ๔๒ การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าโจทก์จะมีความผิดหรือไม่ก็ตาม</p>	<p>เหตุผลการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติชนบทมาราธิกรวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือตามกฎหมายอื่น</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่ได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ เพื่อจูงใจบุคคลให้กระทำความผิด หรือเป็นรางวัลในการที่บุคคลได้กระทำความผิด</p> <p>(๔) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอน ด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)</p> <p>(๕) ดอกผลหรือประโยชน์อันใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)</p> <p>มาตรา ๔๓ ในการพิพากษาคดีหรือภายหลังจากนั้น ถ้าความปรากฏแก่ศาลองหรือความปรากฏตามคำขอของโจทก์ว่า สิ่งศาลจะสั่งรับหรือได้สั่งรับโดยสภาพไม่สามารถส่งมอบได้ สูญหาย หรือไม่สามารถติดตามเอาคืนได้แม้ว่าด้วยเหตุใด หรือได้มีการนำสิ่งนั้นไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น หรือได้มีการจำหน่าย จ่าย โอน สิ่งนั้น หรือการติดตามเอาคืนจะกระทำได้อย่างยากเกินสมควร หรือมีเหตุสมควรประการอื่น ศาลอาจกำหนด</p>	<p>บรรดาทรัพย์สินดังต่อไปนี้ให้รับเสียทั้งสิ้น เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้ซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด</p> <p>(๑) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาจากการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดในลักษณะเดียวกันตามกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือตามกฎหมายอื่น</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่ได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ เพื่อจูงใจบุคคลให้กระทำความผิด หรือเป็นรางวัลในการที่บุคคลได้กระทำความผิด</p> <p>(๔) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณ</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติชนกรรมสิทธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มูลค่าของสิ่งนั้นโดยคำนึงถึงราคาท้องตลาดในวันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง และสั่งให้ผู้มีหน้าที่ต้องส่งสิ่งที่ศาลสั่งรับชำระเป็นเงินแทนตามมูลค่าดังกล่าวภายในเวลาที่ศาลกำหนด</p> <p>การกำหนดมูลค่าตามวรรคหนึ่งในกรณีที่มีการนำไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่นหรือในกรณีมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้มาแทนค่าหรือราคาท้องตลาดของสิ่งที่ศาลสั่งรับในวันที่มีการจำหน่าย โอนสิ่งนั้น ให้ศาลกำหนดโดยคำนึงถึงสัดส่วนของทรัพย์สินที่มีการรวมเข้าด้วยกันนั้น หรือมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้มาแทนค่าแล้วแต่กรณี</p> <p>ในการสั่งให้บุคคลชำระเงินตามวรรคหนึ่ง ศาลจะกำหนดให้ผู้ชำระเงินทั้งหมดในคราวเดียวหรือจะให้ผู้ชำระก็ได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่กรณี และถ้าผู้ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วนตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ต้องเสียดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดตามที่ศาลกำหนด และให้ศาลมีอำนาจสั่งให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของบุคคลนั้นได้ไม่เกินจำนวนเงินที่ยังค้างชำระ</p> <p>หมวด ๓ การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p>	<p>เป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอน ด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)</p> <p>(๕) ดอกผลหรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)</p> <p>มาตรา ๔๓ ในการพิพากษาคดีหรือภายหลังจากนั้น ถ้าความปรากฏแก่ศาลเองหรือความปรากฏตามคำขอของโจทก์ว่า สิ่งที่ศาลจะสั่งรับหรือได้สั่งรับโดยสภาพไม่สามารถส่งมอบได้ สูญหาย หรือไม่สามารถติดตามเอาคืนได้แม้ว่าด้วยเหตุใดๆ หรือได้มีการนำสิ่งนั้นไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น หรือได้มีการจำหน่าย จ่าย โอน สิ่งนั้น หรือการติดตามเอาคืนจะกระทำได้โดยยากเกินสมควร หรือมีเหตุสมควรประการอื่น ศาลอาจกำหนดมูลค่าของสิ่งนั้นโดยคำนึงถึงราคาท้องตลาดในวันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง และสั่งให้ผู้มีหน้าที่ต้องส่งสิ่งที่ศาลสั่งรับชำระเป็นเงินแทนตามมูลค่าดังกล่าวภายในเวลาที่ศาลกำหนด</p> <p>การกำหนดมูลค่าตามวรรคหนึ่งในกรณีที่มีการนำไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่นหรือในกรณีมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้มาแทนค่าหรือราคาท้องตลาดของสิ่งที่</p>	

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขบวนการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๔๔ ในการพิจารณาพิพากษาคดี ร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะเหตุรักรวย ผิดปกติ ให้นำบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา เว้นแต่มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๒ วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม</p>	<p>ศาลสั่งริบในวันที่มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่งนั้น ให้ศาล กำหนดโดยค่าน้ำถึงสัดส่วนของทรัพย์สินที่มีการรวมเข้า ด้วยกันนั้น หรือมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้มาแทนสิ่งนั้น แล้วแต่กรณี ในการสั่งให้บุคคลชำระเงินตามวรรคหนึ่ง ศาลจะ กำหนดให้ผู้ชำระเงินทั้งหมดในคราวเดียวหรือจะให้ ผ่อนชำระก็ได้ โดยค่าน้ำถึงความเหมาะสมและเป็นธรรม แก่กรณี และถ้าผู้ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วนตาม จำนวนและภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องเสีย ดอกเบี้ยระหว่างเวลาผิดนัดตามอัตราที่กำหนด และให้ศาลมีอำนาจสั่งให้บังคับคดีแก่ทรัพย์สินอื่น ของบุคคลนั้นได้เมื่อเกินจำนวนเงินที่ยังค้างชำระ</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๔๕ คำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของ แผ่นดิน นอกจากจะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับ ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา รักรวยผิดปกติแล้ว จะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับ ทรัพย์สินและสถานที่ตั้งของทรัพย์สินที่ขอให้ตกเป็น ของแผ่นดิน ชื่อและที่อยู่ของผู้นครอบครองหรือมีชื่อ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในขณะยื่นคำร้องด้วย</p>	<p>มาตรา ๔๕ ในการพิจารณาพิพากษาคดี การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หมวด ๓</p>	<p>เนื่องจาก คณะกรรมการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และบทบัญญัติที่อยู่ในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา มาตรา ๔๔ ได้กำหนดให้เอามาใช้ด้วย ดังนั้น จึงต้อง กำหนดยกเว้นไม่ให้นำมาใช้ เพราะคดีร้องขอให้ ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินมีบทบัญญัติบางประการ ที่เมื่อนำบทบัญญัติในการดำเนินคดีอาญามาใช้ได้</p>

ไม่มีการแก้ไข

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๔๖ เมื่อได้รับคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ศาลประกาศคำร้องดังกล่าวในที่เปิดเผยตามวิธีการในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา บุคคลภายนอกอาจร้องคัดค้านเข้ามาในคดีได้ แต่ต้องกระทำก่อนศาลมีคำพิพากษา</p> <p>มาตรา ๔๗ ผู้ใดกล่าวอ้างโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ผู้นั้นมีภาระพิสูจน์ต่อศาล</p> <p>ถ้าผู้มีการพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนวิกลจริตไม่อยู่ในภาวะทำการพิสูจน์ต่อศาลได้ หรือผู้กล่าวอ้างโต้แย้งเป็นทนายหรือผู้จัดการมรดก ให้ศาลคำนึงถึงความสามารถในการพิสูจน์ของบุคคลดังกล่าวและพิจารณาพิพากษาตามที่เห็นเป็นการยุติธรรม</p> <p>หมวด ๔ การดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>ร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะเหตุร่ำรวยผิดปกติ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา เว้นแต่มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๕ เฉพาะบทบัญญัติที่กำหนดให้ในวันยื่นฟ้องให้จำเลยมาหรือคุมตัวมาศาล มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๔๕ คำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน นอกจากจะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับข้อกล่าวหาและพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติแล้ว จะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินและสถานที่ตั้งของทรัพย์สินที่ขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน ชื่อและที่อยู่ของผู้ครอบครองหรือมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในขณะยื่นคำร้องด้วย</p> <p>มาตรา ๔๖ เมื่อได้รับคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ศาลประกาศคำร้องดังกล่าวในที่เปิดเผยตามวิธีการในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา บุคคลภายนอกอาจร้องคัดค้านเข้ามาในคดีได้</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>- ตัดคำว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนวิกลจริต เนื่องจากไม่ได้มีผลทางกฎหมาย เป็นแต่ให้ศาลคำนึงถึง และนอกจากนี้ หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนวิกลจริตจริง ศาลก็สามารถนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้ได้อยู่แล้ว</p> <p>- และเป็นถ้อยคำที่เทียบเคียงมาจากถ้อยคำตามพรบ. วิธีพิจารณาความอาญาทุจริตฯ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓๗</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีการกล่าวหาตาม บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ว่ากรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใด มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทุกจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจ ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตราฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง และประธาน รัฐสภาเห็นว่าไม่เหมาะสมควรรงสัยว่ามีการกระทำตาม ที่ถูกกล่าวหาและเสนอเรื่องมายังประธานศาลฎีกา ให้ประธานศาลฎีกาพิจารณาตั้งคณะผู้สอบสวนอิสระตาม มาตรา ๔๙ เพื่อดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริงและ ทำความเห็นเกี่ยวกับข้อกล่าวหาดังกล่าว</p>	<p>แต่ต้องกระทำก่อนศาลมีคำพิพากษา</p> <p>มาตรา ๔๗ ผู้ใดกล่าวอ้างโต้แย้งว่าทรัพย์สิน ที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการรั่ววย ผลิตปกติ ผู้มีนมิมีการพิสูจน์ต่อศาล</p> <p>ถ้าผู้มีการพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งไม่อาจพิสูจน์ ได้ว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจาก การรั่ววยผลิตปกติ ให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของ แผ่นดิน</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนวิกลจริตไม่อยู่ ในภาวะทำการพิสูจน์ต่อศาลได้ หรือผู้ที่ถูกกล่าวอ้าง โต้แย้งเป็นทนายหรือผู้จัดการมรดก ให้ศาลคำนึงถึง ความสามารถในการพิสูจน์ของบุคคลดังกล่าวและ พิจารณาพิพากษาตามที่เห็นว่าเป็นการยุติธรรม</p> <p>หมวด ๔ การดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๔๙ ให้คณะผู้สอบสวนอิสระที่ประธาน ศาลฎีกาแต่งตั้ง ประกอบด้วยบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่า เจ็ดคน ที่คัดเลือกจากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง และมีคุณสมบัติสูงจัดเป็นพิเศษ โดยให้แต่งตั้ง จากข้าราชการอัยการที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดี อัยการ หรืออัยการอาวุโสที่เคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า</p>	<p>มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีการกล่าวหาตาม</p>	

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมาริการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>อธิบดีอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีอย่างน้อยหนึ่งคน สำหรับจำนวนที่เหลือให้คัดเลือกจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๕๐ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๑ ตามความเหมาะสมแห่งคดี</p> <p>มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะผู้ไตสวนอิสระ ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยกำเนิดซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่า สี่สิบห้าปีในวันแต่งตั้ง และต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่ง อย่างใดดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าอธิบดีอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๒) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่ามาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร สูงสุดของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่เป็น ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๔) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมาแล้ว</p>	<p>มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจ ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตราฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง และประธาน รัฐสภาเห็นว่ามีความสมควรสั่งให้มีการกระทำตาม ที่ถูกกล่าวหาและเสนอเรื่องมายังประธานศาลฎีกา ให้ประธานศาลฎีกาพิจารณาตั้งคณะผู้ไตสวนอิสระ ตามมาตรา ๕๙ เพื่อดำเนินการไตสวนหาข้อเท็จจริง และทำความเห็นเกี่ยวกับข้อกล่าวหาดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๕๙ ให้คณะผู้ไตสวนอิสระที่ประธาน ศาลฎีกาแต่งตั้ง ประกอบด้วยบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่า เจ็ดคน ที่คัดเลือกจากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ โดยให้แต่งตั้ง จากข้าราชการอัยการที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดี อัยการ หรืออัยการอาวุโสที่เคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า อธิบดีอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีอย่างน้อยหนึ่งคน สำหรับจำนวนที่เหลือให้คัดเลือกจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติ</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไข (๑) เพื่อเปิดช่องให้ประธานศาลฎีกาแต่งตั้งผู้ พิพากษามาเป็นคณะผู้ไตสวนอิสระได้ แต่ไม่ได้เป็น บทบังคับดังเช่นมาตรา ๕๙ จึงอยู่ในดุลพินิจตาม ความเหมาะสมของคดีและสถานการณ์</p> <p>- ผู้พิพากษาจะมีส่วนช่วยได้เป็นอย่างดีในเรื่อง ประสบการณ์ทางคดี เช่น การพิจารณา พยานหลักฐานต่าง ๆ ในสำนวนว่าเพียงพอแล้ว หรือไม่</p>

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ไม่น้อยกว่าห้าปี และยังมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ ประจักษ์</p> <p>(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่มี กฎหมายรับรองการประกอบวิชาชีพโดยประกอบวิชาชีพ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่สิบปี นับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อและได้รับการรับรองการ ประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพนั้น</p> <p>(๖) เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ ทางด้านการบริหาร การเงิน การคลัง การบัญชี หรือ การบริหารกิจการสหกิจในระดับไม่ต่ำกว่าผู้บริหาร ระดับสูงของวิสาหกิจในระดัปลำดับไม่ต่ำกว่าสิบปี</p> <p>(๗) เคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) รวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>การนับระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นับถึงวันที่ ได้รับแต่งตั้ง</p> <p>มาตรา ๕๑ ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะผู้เสนอ อิสระต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ติดยาเสพติดให้โทษ</p> <p>(๒) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคล ล้มละลายทุจริต</p> <p>(๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช</p>	<p>ตามมาตรา ๕๐ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๑ ตามความเหมาะสมแห่งคดี</p> <p>มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะผู้เสนออิสระ ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยกำเนิดซึ่งมิใช่ต่างชาติ สี่สิบห้าปีในว้นแต่งตั้ง และต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่ง อย่างใดดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าอธิบดีผู้พิพากษาหรืออธิบดีอัยการมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๒) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่ามาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร สูงสุดของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่เป็น ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๔) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี และยังมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ ประจักษ์</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๔) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่</p> <p>(๕) วิกจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(๖) อยู่ระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัคร รับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัคร รับเลือกตั้ง</p> <p>(๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่ โดยหมายของศาล</p> <p>(๘) เคยถูกลงโทษจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการ การทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>(๙) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอัน ถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวย ผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษ จำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๑๐) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือต่อตำแหน่งหน้าที่ ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วย ความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำความผิดทุจริตตาม ประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วย</p>	<p>(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่มี กฎหมายรับรองการประกอบวิชาชีพโดยประกอบวิชาชีพ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบปี นับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อและได้รับการรับรองการ ประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพนั้น</p> <p>(๖) เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ ทางด้านการบริหาร การเงิน การคลัง การบัญชี หรือ การบริหารกิจการวิสาหกิจในระดับไม่ต่ำกว่าผู้บริหาร ระดับสูงของบริษัทมหาชนจำกัดมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>(๗) เคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) รวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>การนับระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นับถึงวันที่ ได้รับแต่งตั้ง</p> <p>มาตรา ๕๑ ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคนละผู้เตสวน อิสระต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตติยาเสพติดให้โทษ</p> <p>(๒) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคล ล้มละลายทุจริต</p> <p>(๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช</p> <p>(๔) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง</p> <p>ไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่</p>	

<p>พระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติ (คณะกรรมาการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมาวิธีการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>การกู้ยืมเงินเป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วย ยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือ ผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือ หรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การค้ายาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน (๑๑) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการ ฉ้อโกงเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง (๑๒) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง (๑๓) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่าการเสนอ การแปรรูปยุติ หรือการกระทำด้วย ประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก วุฒิสภา หรือกรรมการมีส่วนไม่ไว้วางใจโดยตรงหรือ ทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย (๑๔) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีคำพิพากษาว่าเป็นผู้ผิดพฤติการณ์ร้ายผิดปกติ หรือ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือ กฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทาง จริยธรรมอย่างร้ายแรง</p>	<p>(๕) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (๖) อยู่ระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัคร รับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัคร รับเลือกตั้ง (๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่ โดยหมายของศาล (๘) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ (๙) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอัน ถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวย ผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษ จำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต (๑๐) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความ ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือต่อตำแหน่งหน้าที่ ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วย ความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตาม ประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วย การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วย ยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือ ผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือ</p>	

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญฯ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๑๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๑๖) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะเวลาสิบปีก่อนเข้ารับการแต่งตั้ง</p> <p>มาตรา ๕๒ ในการดำเนินการของคณะผู้เตุสวานอิสระ ให้คณะผู้เตุสวานอิสระมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ช. ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๓ ผู้เตุสวานอิสระจะได้รับค่าป่วยการค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>หรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน</p> <p>(๑๑) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง</p> <p>(๑๒) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>(๑๓) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีการเสนอ การแปดัญญัติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมาธิการมีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการซึ่งประมาทรายจ่าย</p> <p>(๑๔) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีคำพิพากษาว่าเป็นผู้ผิดต่อการรักรวยผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p> <p>(๑๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>- คำว่า มีสิทธิ เป็นการใช้ถ้อยคำให้สอดคล้องกับการได้รับค่าตอบแทนพยานบุคคล ผู้ซึ่งมิให้ถ้อยคำหรือผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๗</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมารีการวิสามัญ (สถานะบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๕๔ คณะผู้เฝ้าสวนอิสระมีอำนาจสั่งให้กรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเพื่อประกอบการเฝ้าสวนตามรายการ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่คณะผู้เฝ้าสวนอิสระกำหนด โดยจะเรียกรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้เคยยื่นไว้จากผู้ซึ่งเก็บรักษาเพื่อนำมาเทียบเคียงดูด้วยก็ได้</p> <p>ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวัน</p> <p>มาตรา ๕๕ เมื่อดำเนินการเฝ้าสวนแล้วเสร็จให้คณะผู้เฝ้าสวนอิสระดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ถ้าเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้สั่งยุติเรื่องและให้คำสั่งดังกล่าวเป็นที่สุด</p> <p>(๒) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย</p> <p>(๓) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหมิ่นพาดพิงการตามที่ถูกกล่าวหา และมีใช่เป็นกรณีตาม (๒) ให้ส่งสำนวนการเฝ้าสวนไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>	<p>(๑๖) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะเวลาปีก่อนเข้ารับการแต่งตั้ง</p> <p>มาตรา ๕๒ ในการดำเนินการของคณะผู้เฝ้าสวนอิสระ ให้คณะผู้เฝ้าสวนอิสระมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๓ ผู้เฝ้าสวนอิสระจะมีสิทธิได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่นตามที่ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนดในพระราชบัญญัติ</p>	<p>- ส่วนที่กำหนดให้เป็นระเบียบของ ก.บ.ศ. ก็เพื่อความคล่องตัว และการตั้งผู้เฝ้าสวนอิสระเกิดขึ้นได้น้อย</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>
	<p>มาตรา ๕๔ คณะผู้เฝ้าสวนอิสระมีอำนาจสั่งให้กรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- ดัดถ้อยคำว่า ฎีกาแผนกคดีอาญาฯ เนื่องจากมีนิยามคำว่า ศาล บัญญัติไว้อยู่แล้ว</p> <p>- ส่วนที่แก้ออกจากขออนุญาตศาล แก้ไขเป็นให้ขออนุญาตต่อประธานศาลฎีกา ก็เพราะในขณะนั้นยังไม่มีองค์คณะผู้พิพากษา และประธานศาลฎีกาก็เป็นผู้แต่งตั้งคณะผู้เฝ้าสวนอิสระ</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในการไต่สวนและดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ยื่นคำขอต่อประธานศาลฎีกาเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาที่เห็นสมควรให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีอาญาตามความเห็นของคณะผู้ไต่สวนอิสระภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่ไม่อาจฟ้องคดีได้ก่อนพ้นระยะเวลาตามวรรคสาม ให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขออนุญาตขยายระยะเวลาฟ้องคดีออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องฟ้องภายในอายุความ</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา และหมวด ๓ การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน มาใช้บังคับในการดำเนินคดีตามหมวดนี้ ด้วยโดยอนุโลม</p> <p style="text-align: right;">หมวด ๕</p> <p>การดำเนินคดีเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน</p>	<p>เพื่อประกอบกรไต่สวนตามรายการ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่คณะผู้ไต่สวนอิสระกำหนด โดยจะเรียกรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้เคยยื่นไว้จากผู้ซึ่งเก็บรักษาเพื่อนำมาเทียบเคียงดูด้วยก็ได้</p> <p>ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวัน</p> <p>มาตรา ๕๕ เมื่อดำเนินการไต่สวนแล้วเสร็จให้คณะผู้ไต่สวนอิสระดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ถ้าเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้สั่งยุติเรื่องและให้คำสั่งดังกล่าวเป็นที่สุด</p> <p>(๒) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย</p> <p>(๓) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดพฤติการณ์ตามที่ถูกกล่าวหา และมีข้อเป็นกรณีตาม (๒) ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>ในการไต่สวนและดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ยื่นคำขอต่อประธานศาลฎีกาเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาที่เห็นสมควร</p>	

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขบวนการวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับการบุคลลตามมาตรา ๑๐ (๕) ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงมติว่ามีการกระทำนั้น</p> <p>กรณีที่เมื่ออาจยื่นคำร้องได้ก่อนพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขออนุญาตขยายระยะเวลายื่นคำร้องออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด</p> <p>ในกรณีที่กรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช. เป็นผู้ถูกกล่าวหา อำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่งให้เป็นอำนาจของหน่วยงานที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนดไว้</p>	<p>ให้oyerการสูงสุดฟ้องคดีอาญาตามความเห็นของคณะผู้ได้สวนอิสระภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่เมื่ออาจฟ้องคดีได้ก่อนพ้นระยะเวลาตามวรรคสาม ให้oyerการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลประทวนศาลฎีกาเพื่อขออนุญาตขยายระยะเวลาฟ้องคดีออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องฟ้องภายในอายุความ</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา และหมวด ๓ การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน มาใช้บังคับในการดำเนินคดีตามหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม</p> <p>หมวด ๕ การดำเนินคดีเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับการบุคลลตามมาตรา ๑๐ (๕) (๑) ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขเป็น (๑) เนื่องจากบุคคลที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งนี้ คือ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและตำแหน่งอื่น ๆ ตาม (๑) ส่วน กรรมการ ป.ป.ช. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. มีบัญญัติไว้ในวรรคสามแล้ว</p> <p>- การตัดเรื่องกำหนดเวลาหกสิบวัน และการขอขยายระยะเวลายื่นคำร้องในตอนที่ท้ายของวรรคหนึ่งและความในวรรคสองออก เนื่องจากเรื่องดังกล่าวนี้เป็นเนื้อหาที่ต้องนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือ พ.ร.บ. ป.ป.ช. เพราะเป็นขั้นตอนก่อนฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาล และในขั้นนี้ศาลยังไม่ได้ออกสหราบแต่โดยว่าพฤติการณ์แห่งคดีมีเหตุควรขยายระยะเวลาหรือไม่</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญฯ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๕๗ คำร้องตามมาตรา ๕๖ ต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับตำแหน่งของผู้นั้น บุคคลซึ่งผู้นั้นมีหน้าที่รับผิดชอบต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ระยะเวลาที่ต้องยื่น รวมหนังสือเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดโดยชัดแจ้งพร้อมทั้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผลการตรวจสอบและรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งมติและรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่กรณีที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา ๕๖ วรรคสาม ด้วยโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๘ การพิจารณาพิพากษาคดีตามหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจ้องใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงมติว่ามีภาระทำนั้นตามที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนด</p> <p>กรณีที่ไม่อาจยื่นคำร้องได้ก่อนพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขออนุญาตขยายระยะเวลายื่นคำร้องออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด</p> <p>ในกรณีที่มีการกรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช. เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นผู้ถูกกล่าวหา อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่งให้เป็นอำนาจของหน่วยงานที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนดไว้</p>	<p>นอกจากนี้ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้ยื่นคำร้องก็เป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัด ซึ่งต้องไปกำหนดในกฎหมาย ป.ป.ช. ว่าหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ดำเนินการจะมีผลในทางธรรมาภิบาลอย่างไร</p> <p style="text-align: center;">มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขให้สอดคล้องกับการตัดความในวรรคสองของ มาตรา ๕๖ ออก</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขบวนการวิสามัญ (สถานการณ์ฉุกเฉินแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในการมีข้อขัดข้องในการดำเนินคดีส่วนอาญา ที่อาจทำให้การวินิจฉัยคดีล่าช้าออกไป องค์กรคณะ ผู้พิพากษาอาจมีคำสั่งให้แยกการดำเนินคดีในส่วนอาญา ออกเป็นอีกคดีหนึ่ง แล้วดำเนินกระบวนการในคดี ต่อไปได้</p> <p>หมวด ๖ อุทธรณ์</p> <p>_____</p>	<p>มาตรา ๕๗ คำร้องตามมาตรา ๕๖ ต้องมี รายละเอียดเกี่ยวกับตำแหน่งของผู้ยื่น บุคคลซึ่งผู้ยื่น มีหน้าที่รับผิดชอบต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน ระยะเวลาที่ต้องยื่น รวมทั้งข้อเท็จจริงที่ เกี่ยวกับการกระทำความผิดโดยชัดแจ้งพร้อมทั้งบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผลการตรวจสอบและ รายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งมติและรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่กรณีหน่วยงาน อื่นเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา ๕๖ <u>วรรคสามวรรคสอง</u> ด้วยโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๘ การพิจารณาพิพากษาคดีตาม หมวดนี้ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๕๙ คำพิพากษาของศาลให้อุทธรณ์ ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ศาลมีคำพิพากษา</p> <p>มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ยื่นอุทธรณ์ไม่ได้ทุกชั้นซึ่ง เป็นผู้อุทธรณ์ จำเลยจะยื่นอุทธรณ์ต่อเมื่อแสดงตน ต่อเจ้าพนักงานศาลในขณะยื่นอุทธรณ์ มิฉะนั้นให้ศาล มีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์</p> <p>มาตรา ๖๑ คดีที่ไม่มีอุทธรณ์คำพิพากษา ให้เป็น ที่สุดตั้งแต่วันที่ได้อ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาของศาล</p>	<p>มาตรา ๕๘ การพิจารณาพิพากษาคดีตาม หมวดนี้ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในการมีข้อขัดข้องในการดำเนินคดีส่วนอาญา ที่อาจทำให้การวินิจฉัยคดีล่าช้าออกไป องค์กรคณะ ผู้พิพากษาอาจมีคำสั่งให้แยกการดำเนินคดีในส่วนอาญา ออกเป็นอีกคดีหนึ่ง แล้วดำเนินกระบวนการในคดี ต่อไปได้</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติชนกรรมสิทธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๖๒ การวินิจฉัยยุทธภัณฑ์ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ให้ดำเนินการโดยองค์คณะของศาลฎีกา ซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาจำนวนเก้าคน ซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาคัดเลือกจากผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา ซึ่งไม่เคยพิจารณาคดีนั้นมาก่อน โดยให้เลือกเป็นรายคดี คำวินิจฉัยยุทธภัณฑ์ขององค์คณะให้ถือว่าเป็นคำวินิจฉัยยุทธภัณฑ์ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่การดำเนินคดีขึ้นอุทธรณ์ โดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๖๓ ในคดีเรื่องใด หากมีปัญหาคำกฎหมายที่ศาลฎีกาเคยวินิจฉัยไว้แตกต่างกัน ผู้พิพากษาคณะหนึ่งคน</p>	<p>หมวด ๖ อุทธรณ์</p> <p>มาตรา ๕๙ คำพิพากษาของศาลให้อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา</p> <p>มาตรา ๖๐ ในกรณีที่จำเลยซึ่งไม่ถูกคุมขังเป็นผู้อุทธรณ์ จำเลยจะยื่นอุทธรณ์ได้ต่อเมื่อแสดงตนต่อเจ้าพนักงานศาลในขณะยื่นอุทธรณ์ มิฉะนั้นให้ศาลมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์</p> <p>มาตรา ๖๑ คดีที่ไม่มีอุทธรณ์คำพิพากษา ให้เป็นที่ยุติตั้งแต่วันที่ศาลได้อ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาของศาล แต่ถ้าเป็นคดีที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ศาลมีหน้าที่ต้องส่งสำนวนคดีดังกล่าวต่อไปให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เพื่อพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๒</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเดิมเป็นการเรียงร้อยคำใหม่ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น - ส่วนถ้อยคำในตอนท้ายที่เพิ่มขึ้นใหม่ เป็นการคุ้มครองสิทธิของจำเลย ในกรณีศาลพิพากษาลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ซึ่งเป็นสิทธิที่จำเลยในคดีอาญาทั่วไปได้รับ <p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ใต้ในองค์คณะพิจารณาตัดสินหรือประธานแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกาจะเสนอประธานศาลฎีกาเพื่อพิจารณาให้มีการวินิจฉัยปัญหาานั้น โดยที่ประชุมใหญ่ก็ได้</p> <p>เมื่อที่ประชุมใหญ่มีคำวินิจฉัยในเรื่องหรือประเด็นใด ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้องค์คณะพิจารณาตัดสินด้วยหรือ มีคำพิพากษาในเรื่องหรือประเด็นนั้นไปตามคำวินิจฉัย ของที่ประชุมใหญ่</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๗ การบังคับคดี</p> <p style="text-align: center;">_____</p> <p>มาตรา ๖๔ การบังคับไปให้เป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งในคดีให้เป็นไปตาม ข้อกำหนดของประธาน ศาลฎีกา</p> <p>คำพิพากษาและคำสั่งในการบังคับคดีตาม วรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๖๕ การบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของ บุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนมูลค่าสิ่งศาลสั่งรับหรือสั่งให้</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภาพตีบัญญัติแห่งชาติ)</p> <p>มาตรา ๖๒ การวินิจฉัยอุทธรณ์ของที่ประชุม ใหญ่ศาลฎีกา ให้ดำเนินการโดยองค์คณะของศาลฎีกา ซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาจำนวนเก้าคน ซึ่งที่ประชุม ใหญ่ศาลฎีกาคัดเลือกจากผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรง ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกาหรือ ผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษา หัวหน้าคณะในศาลฎีกา ซึ่งไม่เคยพิจารณาคดีนั้นมาก่อน โดยให้เลือกรับรายชื่อ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ขององค์คณะ ให้ถือว่าเป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่ การดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์ โดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๖๓ ในคดีเรื่องใดฎการพิจารณาอุทธรณ์ หากมีปัญหาข้อกฎหมายที่ศาลฎีกาเคยวินิจฉัยไว้แต่ต่าง กัน ผู้พิพากษา คนหนึ่งคนใดในองค์คณะพิจารณาคดี ของศาลฎีกา นั้นหรือประธานแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกาจะเสนอประธานศาลฎีกา เพื่อพิจารณาให้มีการวินิจฉัยปัญหานั้นโดยที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกา ก็ได้</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p style="text-align: center;">มีการแก้ไข</p> <p>- กำหนดให้การนำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ไม่จำกัดเฉพาะมีปัญหาข้อกฎหมายที่ศาลเคย ตัดสินไว้ ๒ แนว เท่านั้น แต่หากเป็นปัญหาข้อ กฎหมายสำคัญก็สามารถนำเรื่องเข้าได้ แต่การ นำเสนอเรื่องต่อที่ประชุมใหญ่ ก็ต้องอยู่ในดุลพินิจ ของประธานศาลฎีกาที่พิจารณาว่าเป็นปัญหา สำคัญจริงหรือไม่ เป็นเรื่องสมควรนำเข้าสู่ประชุม ใหญ่ศาลฎีกาหรือไม่</p> <p style="text-align: center;">ไม่มีการแก้ไข</p> <p>- ส่วนการเพิ่มคำว่า องค์คณะของศาลฎีกา เป็นการ ใช้ถ้อยคำตามรัฐธรรมนูญ</p> <p style="text-align: center;">ไม่มีการแก้ไข</p>
---	--	---

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ตกเป็นของแผ่นดิน ให้กระทำใ้ภายในสิบปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด และให้อัยการสูงสุดหรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการบังคับคดี โดยให้ร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีและให้เจ้าพนักงานบังคับคดีของกรมบังคับคดีมีหน้าที่และอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินและขายทอดตลาดตามที่ได้รับแจ้งจากอัยการสูงสุดหรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ มิให้หน่วยงานของรัฐเรียกค่าฤชาธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายจากผู้ดำเนินการบังคับคดี</p> <p>การบังคับคดีตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้แม้ว่าบุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนมูลค่าสิ่งทีศาลสั่งรับถึงแก่ความตายไปแล้ว หากปรากฏว่าคำพิพากษาถึงที่สุดก่อนผู้นั้นถึงแก่ความตาย</p> <p>มาตรา ๖๖ ในกรณีทีศาลสั่งรับทรัพย์สินตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ไปแล้ว หากปรากฏ</p>	<p>เมื่อที่ประชุมใหญ่สามัญมีคำวินิจฉัยในเรื่องหรือประเด็นใดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้องค์คณะพิจารณาคดีของ ศาลฎีกาวินิจฉัยหรือคำพิพากษาในเรื่องหรือประเด็นนั้นไปตามคำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่สามัญ</p> <p>หมวด ๗ การบังคับคดี</p> <p>มาตรา ๖๔ การบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีให้เป็นไปตาม ข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p> <p>คำพิพากษาและคำสั่งในการบังคับคดีตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๖๕ การบังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของบุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนมูลค่าสิ่งทีศาลสั่งรับหรือส่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้กระทำใ้ภายในสิบปีนับแต่วันทีมีคำพิพากษาถึงที่สุด และให้อัยการสูงสุด<u>พนักงานอัยการ</u>หรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</u></p>	<p>มีการแก้ไข</p> <ul style="list-style-type: none"> - แก้ไขจากคำย่อเป็นคำเต็ม - และแก้ไขผู้ดำเนินการบังคับคดีให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว โดยไม่ต้องให้อัยการสูงสุดต้องมาดำเนินการเอง เพราะเป็นการดำเนินการในชั้นบังคับคดีแล้ว

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าชองที่แท้จริงว่า ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำ ความผิด ถ้าทรัพย์สินนั้นยังคงมีอยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงานให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินนั้นตามสภาพที่เป็นอยู่ คำร้องของเจ้าชองที่แท้จริงนั้นจะต้องกระทำ ต่อศาลภายในหนึ่งนับแต่วันคำพิพากษาถึงที่สุด</p> <p style="text-align: center;">ในการนี้ต้องมีการบังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของบุคคลซึ่งต้องชำระเงินตามมาตรา ๔๓ หากปรากฏโดยคำร้องของผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงในทรัพย์สินที่ ถูกยึดหรืออายัดจากผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจ ด้วยในการกระทำความผิด ก็ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินนั้น ตามสภาพที่เป็นอยู่ หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืน เป็นเงินแทนตามราคาทรัพย์สินได้ในวันที่ยึดหรืออายัด ทรัพย์สินหรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาด</p> <p>ทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี คำร้องของเจ้าชองที่แท้จริง เช่นว่านี้จะต้องกระทำต่อศาลภายในหนึ่งนับแต่วันยึด หรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าว</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สถานีนิติบัญญัติแห่งชาติ)</p> <p>แล้วแต่กรณี เป็นผู้หน้าที่และอำนาจในการบังคับคดี โดยให้หรือขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีและ อำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินและขายทอดตลาดตามที่ได้รับแจ้งจากอัยการสูงสุดพนักงานอัยการหรือสำนักงาน คณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน <u>และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</u> ทั้งนี้ มิให้หน่วยงาน ของรัฐเรียกค่าฤชาธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่าย จากผู้ดำเนินการบังคับคดี</p> <p style="text-align: center;">การบังคับคดีตามวรรคหนึ่งให้กระทำไปแม้ว่า บุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนมูลค่าสิ่งทีศาลสั่งรับถึงแก่ ความตายไปแล้ว หากปรากฏว่าคำพิพากษาถึงที่สุดก่อน ผู้นั้นถึงแก่ความตาย</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๖๖ ในกรณีศาลสั่งรับทรัพย์สิน ตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ไปแล้ว หากปรากฏ ในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าชองที่แท้จริงว่า ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำ ความผิด ถ้าทรัพย์สินนั้นยังคงมีอยู่ในความครอบครอง</p>	<p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล</p>
<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p style="text-align: center;">ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญฯ (สถาปนาบัญญัติแห่งชาติ)</p> <p>ขอเจ้าพนักงานให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินนั้นตามสภาพ ที่เป็นอยู่ คำร้องของเจ้าของที่แท้จริงนั้นจะต้องกระทำ ต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันตีพิมพ์ออกซึ่งที่สุด ในกรณีที่ต้องมีการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่น ของบุคคลซึ่งต้องชำระเงินตามมาตรา ๕๓ หากปรากฏ โดยคำร้องของผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงในทรัพย์สินที่ถูกต้อง หรืออาจว่าผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วย ในการกระทำความผิด ก็ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินนั้น ตามสภาพที่เป็นอยู่ หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืน เป็นเงินแทนตามราคาที่เหมาะสมในวันที่ยึดหรืออายัด ทรัพย์สินหรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาด ทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี คำร้องของเจ้าของที่แท้จริง เช่นว่านี้จะต้องกระทำต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันยึด หรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าว</p> <p>บทเฉพาะกาล</p> <p>—————</p> <p>มาตรา ๖๖/๑ ในระหว่างที่กฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่</p> <p>- รongรับบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการหาข้อยุติในการ ดำเนินคดีระหว่างอัยการสูงสุด กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ไม่ได้กำหนดไว้ในร่าง พ.ร.บ. นี้ เพราะเมื่อร่าง พ.ร.บ. นี้บังคับใช้แล้ว แต่หาก พ.ร.บ. ยังไม่ได้บังคับใช้จะเกิดช่องว่างว่าในระหว่างนั้นจะ ดำเนินคดีอย่างไร</p>
---	---	---

มาตรา ๖๗ บทบัญญัติในพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่หมวด ๖ อุทธรณ์
ไม่ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ไต่สวนฟ้องไว้ก่อนวันที่
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ
และให้ใช้กฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่ยื่นฟ้องนั้น

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>บังคับแก่คดีดังกล่าวจนกว่าคดีจะถึงที่สุด</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมาวิธีการวิสามัญ (สถานการณ์บัญญัติแห่งชาติ)</p> <p>ยังมีคำพิพากษาฎีกาที่คดีของการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากรณีมีผู้ที่จะดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๐ (๑) หรือ (๓) และยังมีคำพิพากษาฎีกาที่คดีและเงื่อนไขคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๒๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาใช้บังคับกับการดำเนินการดังกล่าวโดยอนุโลม จนกว่าจะมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตใช้บังคับ</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>- แก้ไขเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลให้ผลลัพธ์ใช้บังคับกับคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลได้ต่อไป</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา ๖๘ บรรดาพระราชกฤษฎีกา ระเบียบหรือข้อกำหนดที่เกี่ยวเนื่องกับการดำเนินคดีหรือการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา ระเบียบ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p> <p style="text-align: right;">ผู้รับสนองพระราชโองการ</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๖๗ บทบัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ไม่กระทบต่อการดำเนินการในคดีเว้นแต่หมวด ๖ อุทธรณ์ ไม่ใช้บังคับแก่บรรดาในคดีที่เตรียมฟ้องไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และให้ชกกฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่ยื่นฟ้องนั้นบังคับแก่คดีดังกล่าวจนกว่าคดีจะถึงที่สุด และตัดดำเนินการไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ</p>	<p style="text-align: center;">มีการแก้ไข</p> <p>- ตัดคำว่า พระราชกฤษฎีกาในตอนท้ายออก เนื่องจากร่าง พ.ร.บ. นี้ไม่มีบทบัญญัติให้ออกพระราชกฤษฎีกาได้ แต่เดิมมีในเรื่องการกำหนดค่าตอบแทนของคณะผู้ตุลาการอิสระ</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>มาตรา ๖๘ บรรดาพระราชกฤษฎีกา ระเบียบหรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการค้าเงินคดหรือการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา ระเบียบ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p> <p>.....</p>	

<p>มติเห็นชอบในหลักการ มติเห็นชอบในรายละเอียด</p>	<p>นางสาวสุวิภากรินทร์ ศิริลักษณ์ (ศึกษาธิการ) นางสาวสุวิภากรินทร์ ศิริลักษณ์ (ศึกษาธิการ)</p>	<p>นายสุวิภากรินทร์ ศิริลักษณ์ (ศึกษาธิการ) นายสุวิภากรินทร์ ศิริลักษณ์ (ศึกษาธิการ)</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมารธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม